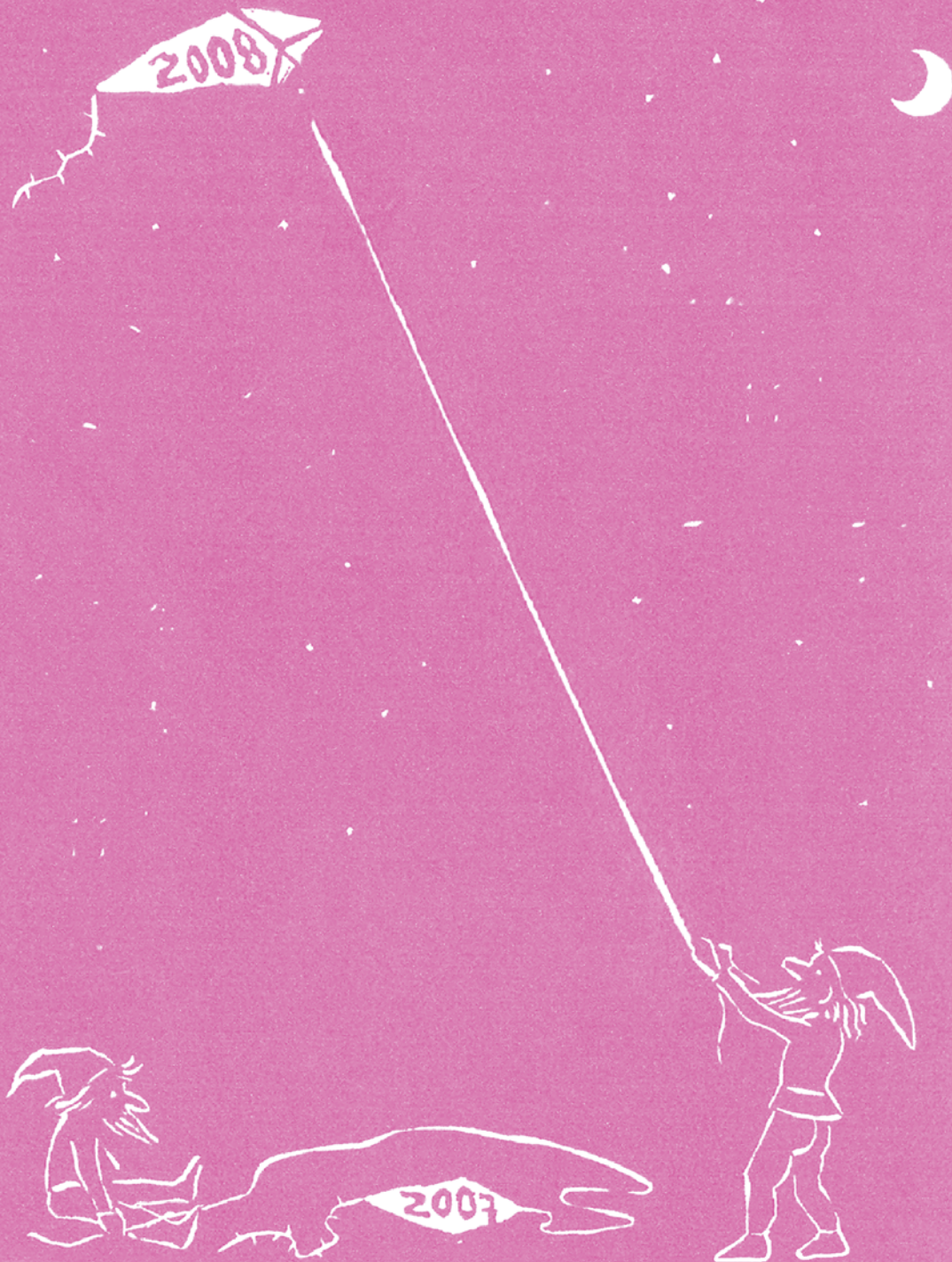

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 249, gener del 2008

PATENTS, MARQUES, DISSENYS

Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

MASNOVINA
RELLOTGERIA - JOIERIA

Descomptes molt interessants
Aprofiteu els últims mesos

Durant tot el temps de liquidació el nostre taller de reparació continuarà oferint el seu servei.

C/ Barcelona, 9 Tel. 93 555 07 76

ES TRASPASSA LA BOTIGA
RAÓ AL 93 555 10 61

TIIDA

Desperta la teva intuïció

TALLERS MASNOU
Genís Oliveras, S.l.

Exposició i venda: Àngel Guimerà, 14.

Taller: Puerto Rico, 28

Tel. Fax: 93 540 31 57

EL MASNOU

Pintor Domènech Farré, 13-15 · 93 462 80 00 · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Dibuix de Joaquim Mas Oliver al·legòric a l'any 2008

Correcció: Esteve Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 540 39 29
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim

LOTERIA DE NADAL DE GENT DEL MASNOU

El nostre número 07669 ha estat afavorit amb un premi de 100 euros per dècim. A cada participació, li corresponen 12 euros, que es podran fer efectius a partir del dilluns 7 de gener del 2008 a qualsevol oficina de Caixa Catalunya. ENHORABONA A TOTHOM!

Que tinguem un Bon Any 2008!

Editorial QUE SIGUI UN BON ANY

El tombant de l'any sempre ha estat un moment propici per fer una reflexió a nivell personal o familiar per fer balanç, diguem-ho així, de l'any que ja ha finit, treure'n conclusions i encarar l'any nou amb la lliçó ben apresca. Si bé això és el que aconsella el *manual* (el protocol), a la pràctica, però, sovint ni ens n'adonem i ens trobem l'any nou cara a cara sense haver tingut gaire temps de sospesar ni analitzar res. Els anys moren i neixen sense fer soroll, s'encadenen l'un darrere l'altre com una rastellera, sense cap indicatiu o pas que ens ho indiqui clarament. Només els calendaris, les agendes, les dotze campanades i tot el sarau que ho festeja ens ho fan evident.

El nou any se'ns presenta com una amanida plena d'expectatives, projectes, incerteses, il·lusions, dubtes, de tot una mica; sempre, però, amb el desig modest que sigui una mica millor que l'anterior i, si més no, que no empijori i, sobretot, que no falti la salut ni la feina o que la pensió, segons el cas, ens permeti arribar a final de mes sense excessius afanys. Poca cosa més hi podem afegir per la nostra part.

A nivell social podríem repetir la mateixa cançó conservadora i conformar-nos a l'anar fent, que ja és molt; però segur que en aquest terreny hem de ser una mica més exigents i demanar resultats a les persones que han estat escollides i que tenen la responsabilitat de gestionar i administrar els recursos de la col·lectivitat, que cobren generosament bé per fer-ho i que han de fer el possible per augmentar el benestar de tot el col·lectiu social, especialment dels més desafavorits: persones grans amb pensions irrisòries, joves a la deriva pendants de la primera ocupació, preus desorbitats de l'habitatge, immigració desmesurada, malalts en llistes d'espera fora mida, etc., etc.

Per acabar i, pel que fa als afers del nostre país, Catalunya, també hauríem d'iniciar l'any amb l'ambició d'anar més enllà i de treure'ns la son de les orelles. Ja són massa anys de tracte discriminatori sota l'empar d'una solidaritat mal entesa i abusiva. Massa anys d'abandó de les nostres infraestructures. Massa anys d'autogovern esquifit i emmordassat amb competències més pròpies d'una Diputació que d'un veritable govern autonòmic. Massa anys de penjar-nos la llufa i de ser els dolents de la pel·lícula. Ja són massa anys de tot plegat. La societat civil organitzada ja ha donat prou mostres de protesta cívica i de capteniment. La presència massiva de catalans a la manifestació *Pel dret de decidir* de l'1 de desembre passat n'és una bona mostra. No es pot demanar més.

Ara és la nostra gent política a qui toca liderar amb fermesa, sense complexos, i obrar en conseqüència, tant a Catalunya com a Madrid, per tal de no defraudar les legítimes aspiracions del poble català.

Tant de bo que aquest 2008, tot just iniciat, compleixi les expectatives personals, familiars, socials i de país que tots mereixem.

QUE SIGUI UN BON ANY!

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	7
ESTÚPIDS NO! per Joan Camps.....	10
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	12
LA NOVA BANDERA DEL MASNOU per Joan Muray.....	15
CAMPS DE CASTELLA per Joan Maresma.....	16
CRÒNIQUES	
Visita a Can Teixidor per Rosa Naval.....	17
XMostra d'etiquetes de vins per Joan Muray.....	17
L'art faraònic per Joan Muray.....	17
IX Trobada d'intercanvi de plaques de cava per Calet.....	18
RECORDANT JOAQUIM CUSÍ FORTUNET per Ramon Asensio.....	20
PRESENTACIÓ DE LLIBRE 06 Per Pere Companyó.....	21
EFEMERIDES DE L'ANY 2008 per Joan Muray.....	22
CORAL XABEC CONCERT DE NADAL Per Esteve Pujol i Pons.....	24
DICCIONARI IL·LUSTRAT DE JOAN COMELLAS Per E. Llinàs.....	25
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Per Carles Maristany.....	26
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	28
TEATRE CAPITAL per R.M. Isart i M.J.R. Lucas.....	38
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	34

17 de gener St. Antoni 31 de gener Dijous Gras

Tortell i coca de llardons
De les pastisseries del Masnou

Forn de pa i Pastisseria
Bautista
El nostre pa de cada dia

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

Pastisseria
miquel
Antiga Casa Pagès fundada el 1927

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

PASTISSERIA · CONFITERIA
La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

pastisseria bomboneria

Font

Envii dolços arreu d'Espanya amb el servei INTERPASTEL

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

Comerciants de carrer Pere Grau

BON ANY

2008

finques **OCATA**

93 555 14 73

G A I A
espai terapèutic
Teràpies naturals, productes biològics

93 555 70 55

gabinet **OCATA**

93 555 14 73

La Vaixella
Vaixelles,
Llistes de Noces,
Objectes de regal

93 555 14 73

NOVETATS PRADELL

MARIA PRADELL

93 540 35 76

Mobles Vilalta
Primera casa al Masnou

93 555 18 60

J. Ramon

Sastreteria
Camiseria
a mida

93 555 02 44

PASTISSERIA
miquel

93 555 06 61

AT
àngel tena
JOIERS

Fes que el moment sigui inoblidable

Estem al c/. Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

93 555 64 51

HOTEL TORINO

93 555 23 13

INSTAL·LACIONS
SEGARRA, SL

L'ENDOLL

93 555 12 52

NATUR HOUSE
Nutrició i Dietètica

TALLA amb el SOBREPÈS
Sempre hi ha un abans i un després!

Visites gratuïtes

Capitans Comellas, 3-5
(Prop del baixador d'Ocata)

93 540 96 30

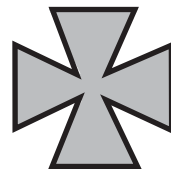

CILIPG
CENTRE MÈDIC PERE GRAU

93 555 35 78 / 36 58

tallers
BASES S L
serrallers

93 555 27 56

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Gener 2008

Cap d'Any	1	dimarts	Aymar
	2	dimecres	Ocata
	3	dijous	Riera
	4	divendres	Fàbregas
	5	dissabte	Dominguez
Reis	6	diumenge	Dominguez
	7	dilluns	Aymar
	8	dimarts	Viayna
	9	dimecres	Riera
	10	dijous	Fàbregas
	11	divendres	Ocata
	12	dissabte	Viayna
15a trobada de nadons	13	diumenge	Viayna
	14	dilluns	Ocata
	15	dimarts	Riera
	16	dimecres	Fàbregas
	17	dijous	Viayna
	18	divendres	Dominguez
	19	dissabte	Aymar
	20	diumenge	Aymar
	21	dilluns	Riera
	22	dimarts	Fàbregas
	23	dimecres	Viayna
	24	dijous	Dominguez
	25	divendres	Aymar
	26	dissabte	Ocata
	27	diumenge	Ocata
	28	dilluns	Fàbregas

29	dimarts	Viayna
30	dimecres	Dominguez
31	dijous	Aymar

Dijous
Gras

15a Trobada de Nadons nascuts el 2007
diumenge 13 de gener del 2008 a les 11,30 a
les escalinates del Bell Resguard

Febrer 08

1	divendres	Ocata
2	dissabte	Riera
3	diumenge	Riera
4	dilluns	Viayna
5	dimarts	Dominguez
6	dimecres	Aymar
7	dijous	Ocata
8	divendres	Riera
9	dissabte	Fàbregas
10	diumenge	Fàbregas
11	dilluns	Dominguez
12	dimarts	Viayna
13	dimecres	Ocata
14	dijous	Riera
15	divendres	Fàbregas
16	dissabte	Viayna
17	diumenge	Viayna
18	dilluns	Aymar

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o c r e c f a n t à s t i c a b a s t a t e m l ' a d i c a r f a r a m e s t i c d ' a c o l d a m b

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials- cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL A PREU DE GANGA

Masnovins i masnovines, estem de sort. Hem comprat l'edifici de la caserna de la Guàrdia Civil per "només" 963.000 euros....!

Una cosa que el poble, el nostre poble, va cedir gratuïtament -cinquanta mil pams quadrats de terreny per a la construcció de l'esmentat edifici de la caserna- el novembre del 1957, ara fa cinquanta anys, l'hem haguda de pagar i, segons sembla, a preu de ganga.

Em fa pensar que ens han aixecat la camisa a Madrid, com sempre.

I encara, per a més escarni, la placeta que hi ha al davant de l'edifici continua dient-se plaça del "Duke de Ahumada".

A ningú, li ha passat pel cap de canviar-li el nom?

Joan Maresma Pujadas

ENSENYAR "PAQUET"

Sr.President,

Al Butlletí núm. 248 del mes de desembre vam publicar un fet que ens va semblar important per a la Vila: es va aprovar pagar 160 milions de les antigues pessetes, per part de l'equip de Govern de l'Ajuntament, per un regal que la mateixa població va fer fa 50 anys a

la Guàrdia Civil (Estat Espanyol) perquè es construís la caserna d'aquella institució al Masnou.

Com que ara els guàrdia civils han marxat, ens venen la caserna; i els nostres dirigents, gent que ha d'administrar els nostres calers, va i els la pagarà. Que som masells ja ho sabem, però això ja és massa, l'oposició ho denuncia, però hi ha un "duo/tripartit" que ho permetrà.

Hi va haver un dirigent d'ERC que va dir no fa gaire temps que hauríem d'ensenyar "paquet" a Madrid per fer-los veure que en tenim. Pobres de nosaltres, cada vegada que obren la boca ens va pitjor, i el nostre poble sembla que pagarà pel que es nostre, ja que es va regalar per fer un servei, que durant 50 anys s'ha fet; però ara necessitem el terreny per fer altres serveis i, com si fos un dret de cuixa, tornarem a pagar.

No podem permetre que amb els nostres diners es mercadegi d'aquesta manera, i els del "paquet" permetent-ho. Fins quan tindrem paciència?, no ens en fan cap del dret, ja que, si l'encerten, veritablement és per la llei de Murphy.

Diuen que cada poble té els dirigents que es mereix; pobres de nosaltres, si són aquests els dirigents que ens mereixem a tots nivells,

estem veritablement fotuts (Ajuntaments, Diputacions i Generalitat) i no diguem Estat, perquè ja ho veiem, un passa el ribot, l'altre "partia antes que doblá", n'hi ha un que promet coses per després desdir-se del que ha dit davant de tot el poble.

I el poble? Què fa!, sols té una sortida: anar a votar en blanc, que, encara que els escons se'ls repartiran igualment, si s'aconsegueix que entre un 15 i un 20% sigui en blanc, farà mal, ja que els polítics així escollits no tenen moralment cap vàlua.

Senyors de l'oposició del Masnou, potser que despartin i s'ajuntin per tal d'evitar que es pagui per una cosa que ja és nostra; amb 160 milions de pessetes es poden fer moltes coses, en lloc d'omplir la bossa de l'Estat.

Ens preguntem. Quants temes com aquest o semblants hi ha a l'Ajuntament? Això es malbaratament, no té nom; potser s'hauria de veure si es pot fer una acció de denúncia per malversació o deixadesa.

O una altra seria una moció de censura i canviar l'equip de govern i que s'hi posi algú que en sàpiga més, que ens queda molt de temps i no es pot saber quina en pensaran els "caps pensant"; però, si són semblants a aquest fet, potser s'haurà de fer quelcom.

Maria Teresa.

PESSEBRE VIVENT

La raó per la qual estic escrivint aquest petit text és ben senzilla:

Fa tretze anys, l'associació de veïns i amics del carrer

Pere Grau va tenir una gran proposta, que ha anat duent a terme fins a l'any passat, el 2006, i de moment l'últim.

Una idea magnífica que des de bon principi ha mogut gran part del poble en una diada especial, el Nadal. Ha fet gaudir tant grans com petits, transformant els primers deu anys el jardí d'una família veïna del carrer Pere Grau, dos anys els jardins de l'església de Santa Maria d'Ocata, i en el darrer, l'Altell de les Bruixes amb la col·laboració dels diables. Cada any ens han sorprès amb una ambientació del tot diferent. Des de tenir una parella d'ases, fins a entrar al pessebre per un pont elevat. Han sigut tretze anys fantàstics de poder gaudir, tant la gent del poble com els figurants i participants, d'uns bons moments que sempre recordarem.

Agrair principalment a aquells que des de bon començament han estat donant suport a aquest projecte i també agrair i molt a aquells que any rere any han estat treballant amb força perquè cada 24 de desembre es pogués celebrar un Nadal amb el millor ambient possible, tenint sempre a punt la decoració, els animals, la música i sobretot la coca i la xocolata!!

A tots aquests bons moments, hem d'afegir-hi també una gran desgràcia, que fins i tot a alguns ens fa plorar de la impotència que resultava veure com una colla de joves destrossaven la feina d'uns homes amb empena i ganes de tirar endavant una feina digna. A molts, ens va destrossar un Nadal en què hauríem d'ha-

Campanya d'identificació d'animals de companyia

del 15 de gener al 15 de març de 2008

Informeu-vos a:

Ajuntament del Masnou

Departament de Salut Pública
Edifici Centre - Pujadas Truch, 1A
Tel. 93 540 74 40 - salut publica@elmasnou.cat

Amb el suport de:

Diputació Barcelona
xarxa de municipis

T'ESTIMO,
NO EM
PERDIS!!!

Hi col·laboren:

h o b e r t a

Ve de la pàg. 7

ver estat contents, perquè aquell any, el 2004, se celebraven 10 anys del mític Pessebre Vivent de Pere Grau.

Aquell fet va ser molt significatiu en les nostres vides, ja que a mi i a més d'una persona recordar aquests moments ens fa sentir tristos, perquè vàrem viure un moment molt tràgic. Veure com en pocs moments part d'una casa era atrapada pel foc i que tu estaves allà palplantat sense poder fer-hi res. Des d'aquell moment les coses varen canviar, ja que per aquestes raons havíem de canviar de local i la feina augmentava ja que l'espai, la distribució, tot era diferent. Molta gent no coneixia encara el nou lloc i tothom anava una mica desorientat. Durant dos anys es va muntar el pessebre als jardins de l'església de Santa Maria d'Ocata. Després, tot sorpresos, vàrem rebre la notícia que havíem de canviar de lloc per raons que jo desconec. I es va instal·lar a l'Altell de les Bruixes. El darrer any que es va celebrar el pessebre va ser també en companyia dels diables, que van donar un toc picant a aquest mític pessebre.

Aquest any s'ha deixat de fer; molts ens en preguntem encara el perquè. Però, tot i així, jo, com a figurant col·laboradora des dels meus tres anys d'edat, agraeixo aquest gran esforç que l'associació d'Amics i Veïns de Pere Grau ha fet durant aquests tretze anys. Que, com he dit abans, han

donat un caliu de Nadal al poble, diferenciant-lo dels altres. Han donat un ambient de festivitat que ha abocat la major part del poble a reunir-se durant tres o quatre dies de desembre a visitar una obra d'art.

Sí, i dic una obra d'art perquè ha estat sempre una meravella. Sempre sorprenent-nos amb una cosa o altra de diferent i també pel gran esforç que ocasiona. Des d'aquí GRÀCIES, MOLTÍSSIMES GRÀCIES, a tots aquells qui ho heu fet possible.

Una cordial salutació de l'ANGELET

Eva Gonzàlez i Flo

A l'Ajuntament del Masnou Un any més fent el ridícul

Senyors, Aquest és el títol referent que podríem donar sobre la il·luminació o guarniments nadalencs dels carrers del Masnou. Ja fa molts anys que ens esteu posant els mateixos llums per, teòricament, guarnir el poble i un cop més em pregunto, com és possible que aquest Ajuntament que ens cobra tants impostos i a més a més ben elevats tingui la santa barra de col·locar cada any els mateixos i en unes condicions lamentables. Jo, que visito molts pobles del voltant, veig que cada any hi ha diversitat de

guarniments i en el nostre poble del Masnou, a part que no representen motius nadalencs, és la cosa més ridícula que he vist mai; la veritat és que per posar-hi això quedaria millor no posar-hi res. Opino que seria convenient que la persona responsable pogués fer un curs d'il·luminació bàsic o si més no anés a fer una volta pels nostres pobles veïns, no cal pas anar gaire lluny, i així aprendria una mica com es poden il·luminar els carrers del poble. Personalment em cau la cara de vergonya si fos el protagonista d'una feina tan mal feta.

He fet un petit seguiment dels carrers —dic petit perquè hi ha tan poca cosa que aviat estan vistos— i aquests són els resultats:

-**Avda. Joan Maragall:** dues rodones.

-**Sant Felip:** set coses no identificades.

-**Pere Grau:** si la puntuació fos 10, li donaria un 1.

-**Navarra:** onze estrelles quadrades mal fotudes.

-**Joan XXIII:** dues coses no identificades.

-**Capità Comelles:** dues coses no identificades.

Aquest seria el resum de la gran il·luminació del poble del Masnou. Senyor batlle, li recomano que faci una volta pel poble de tant en tant a veure quina conclusió en treu. De totes maneres no trigui gaire perquè a mesura que van passant els dies la

poca decoració va desapareixent al ritme que es fonen la meitat de les bombetes que mai són substituïdes i la tristor es va apoderant dels pocs carrers que han estat il·luminats amb aquesta poca gràcia característica de cada any que passa al nostre poble, el Masnou.

Salutacions cordials,

A. Guardiola

VORERES EN MAL ESTAT

En general, les voreres de tots els carrers de la vila estan molt deteriorades; a la que no falta una rajola, li surt un tros de tub.

El carrer Sant Felip és dels que s'emporta la palma. Fa un any que es va suprimir un tros de zona blava. Quan van treure l'aparell de pagament hi va quedar un forat, que continua essent-hi i que no ha deixat de provocar petits accidents. Es veu que no hi ha pressupost per arreglar-lo!

Però el més bo de tot és que, com que no van esborrar la pintura blava de terra, els qui no són del barri continuen pagant cada vegada que hi estacionen. Jo, d'això, en dic "negoci rodó"! És clar que, mentre el concepte que té el consistori dels vilatans sigui "Burros, pagueu, pagueu!",...

Valdeperas

Acció Cívica de Gent del Masnou

Vols ajudar les persones necessitades?

Tu pots ser un dels nostres.

No t'hi pensis. Truca'ns.

93 540 39 29

Tots junts farem una bona feina.

Estúpids NO!, ni per imperatiu legal

Per Joan Camps i Ortiz

A l'any 2000, seguint l'impuls natural de franc tirador, vaig endegar una campanya amb dos decàlegs de comportaments respectius: l'un era una guia cívica d'exercir de català a Catalunya, l'altre, redactat en castellà, suggerint la reciprocitat que cal esperar dels qui volen exercir d'espanyols de parla castellana a Catalunya.

Aquest plec de suggeriments, vaig trametre'l arreu: des del papa de Roma al bisbe de Barcelona i al rei d'Espanya, des del president del govern espanyol fins a tots els membres del seu gabinet. També a tots els caps dels partits polítics parlamentaris i a diversos directors de diari, fins a complir una llista de dos-cents. Van respondre'm amablement Clos, aleshores alcalde de Barcelona, el president del govern Aznar, el president d'Iniciativa Verds Ribó i el director general de trànsit Muñoz-Repiso. Gent del Masnou ho va publicar, però únicament el decàleg per als ciutadans de parla catalana, potser suposant que el decàleg per als castellans era una mera traducció del mateix text. Avui, passats exactament set anys, he rellegit aquell text i penso que manté la vigència i afavoreix el seu recordatori resumit del que pretenien ambdues propostes:

Els decàlegs respectius deien:

1. ... demana per al català a Catalunya el mateix tracte que el castellà té arreu d'Espanya

1. Si... només entens el castellà, fes-ho saber als teus interlocutors de parla catalana que, si no menysprees la legitimitat del seu ús, de bon grat et parlaran en castellà.

2. No entris en disquisicions inútils amb els qui detesten el **català...**

Denuncia'ls

públicament de xenòfobs o ignora'ls. Idènticament:

2. No entris en disquisicions inútils amb els qui detesten el **castellà...** Denuncia'ls públicament de xenòfobs o ignora'ls.

3. Si en un servei públic, un professional de nivell mig o alt es nega a atendre't en català, fes servir el castellà per assolir el servei; però després, si t'ha fet sentir coaccionat o humiliat, fes-ne una denúncia pública en tota regla.

3. Si ets tu qui atens un servei públic, atén en català els qui t'hi parlin i, si no saps parlar-lo, digues-ho... i, si no manifestes menyspreu per aprendre'l i parlar-lo, atendran la teva dificultat.

4. Fes servir l'opció de comprar en català, però mai obligat a comprar res deficient pel fet d'estar etiquetat en català.

Més o menys el mateix:

4. Quan compres a Catalunya, fes servir, si vols, el dret de ser atès en castellà, però no t'obliguis a comprar res deficient pel fet d'estar etiquetat en castellà.

5. Si per ofici ets venedor, fes-ho amb la màxima aptitud professional i, si el saps parlar, fes-ho en l'idioma del teu interlocutor.

El mateix a ambdós:

5. Si per ofici ets venedor, fes-ho amb la màxima aptitud professional i, si el saps parlar, fes-ho en l'idioma del teu interlocutor.

6. Parla, si el saps, l'idioma dels visitants, sobretot si són immigrants que no han assolit encara un nivell cultural, econòmic i social digne; no siguem nosaltres un entrebanc més a les seves mancances.

6. Parla, si el saps, l'idioma dels qui no entenen el castellà, sobretot si són immigrants que no han assolit encara un nivell cultural, econòmic i social digne; no siguem nosaltres un entrebanc més a les seves mancances.

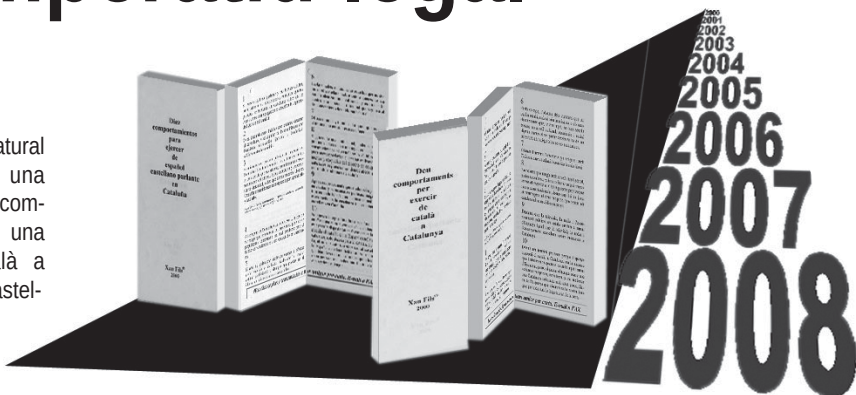
7. Ofereix el teu amor i la teva amistat a qui vulguis i en l'idioma que consideris més idoni.

Aquest és òbviament universal:

7. Ofereix el teu amor i la teva amistat a qui vulguis i en l'idioma que consideris més idoni.

8. No toleris que ningú amb rang intel·lectual o poder econòmic, polític o fàctic t'imposi el castellà o el bilingüisme amb arguments constitucionals, ja que cap llei no és justa si restringeix el dret recíproc dels catalans al nostre idioma propi.

8. Si gaudeixes de rang intel·lectual, de poder econòmic, polític o fàctic no imposis el castellà o el bilingüisme amb arguments constitucionals, ja que

menysprearies el català fent valer el dret de conquesta de quan el règim no era democràtic.

9. Demana que la TV, la ràdio i l'ensenyament públics en català arribin arreu d'Espanya igual que en castellà estan instaurats a Catalunya.

9. Recolza recíprocament que la TV, la ràdio i l'ensenyament públics tinguin cobertura a tot Espanya, amb la mateixa cobertura del castellà a Catalunya.

Aleshores, optimista jo, proposava:

10. Dóna't un termini prudent perquè Espanya respecti el català a Catalunya en la mateixa mesura que Catalunya respecte el castellà aquí i arreu d'Espanya; però, si passa el temps (set anys són ja massa) sense una voluntat recíproca, serà l'hora d'una Catalunya sobirana amb estat propi, alliberada de l'Espanya que dis-

crimina la nostra llengua per mantenir l'hegemonia de la seva.

... i també aconsellava un tracte equitatiu:

10. No recolzis la repressió o restricció del català a Catalunya per afavorir el castellà, si no estàs disposat a afavorir el català en la mateixa mesura a tota l'Espanya castellana. Si ens negues la igualtat, estimules que vulguem la pròpia sobirania al marge d'Espanya.

Set anys de paciència són molts, sobretot creient-nos governats en democràcia. No cap ni esperar res dels partits polítics, que s'han estructurat en organigrames gairebé militars on si mana capità no mana mariner i on la disciplina de partit els converteix en éssers sense personalitat més alienats que els putxinellis. Aïllats a la cadira del poder com si pertanyessin a una casta superior, ens passen revista com si fóssim reclutes imposant-nos

lleis i normes més idiotes que a un exèrcit a l'Iraq; ens fan anar tots a la velocitat del més lent, però no solament a les autopistes tractant-nos a cop de tambor com remers vikings. La lentitud del més lent, la imposen a l'escola, que tots s'assemblin al més inepte i al més gandul dels estudiants. La lentitud a les cues de la sanitat social, perquè la gent hagi de buscar-se la salut pagada anticipadament a la medicina privada i fer multimilionàries les mútues privades. Fins i tot, ara són els Mossos d'Esquadra que ens humilien, detenint ciutadans de Catalunya amb presumpció d'innocència i els deporten a Madrid per ser jutjats per una *Audiencia Nacional* (nacional d'ells, és clar) que ens nega el dret de defensar-nos en la nostra llengua pròpia, el català, idioma en el qual pensem i al qual no volem renunciar. Per favor, ja n'hi ha prou, ESTÚPIDOS NO! NI PER IMPERATIU LEGAL!

PORTES AUTOMÀTIQUES i MANUALS

Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissores
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU INFORMACIÓ

Port esportiu el Masnou, local 77 • 93 540 72 40 • El Masnou
P. Buvisa. C/.Indústria 14 • 93 555 93 88 • 609 83 55 22 • Teià

www.automatismesenric.com

LA PERSECUCIÓ D'UNA MESTRA

Dolors Purcallas i Sierra (Figueres 1910 - el Masnou 1994)

Ara que ens trobem amb aquesta feble Llei de la Memòria Històrica, que no acontenta a tots, als uns per massa dura i als altres per massa tova, creiem oportú treure a la llum el calvari que va viure una mestra, Dolors Purcallas, figuerenca de naixement i masnovina d'adopció.

Aquest relat, tot i fer catorze anys que el tenim, per diferents causes, i no pas de prohibició, sense treure-la a la llum, no sols en aquest format dins les "Històries...", que només abastarà el pròleg i la introducció, aquest autor el va fer per al llibre que, a tall de diari, havia escrit la mateixa autora uns anys abans de la seva mort.

El començament del seu relat deia així:

En seixanta-cinc quartilles, més sis de notes, queda resumida la curta vida oficial d'una mestra "nacional". Només la confiança en Déu m'ha permès suportar tanta injustícia.

Aquests mots, escrits a finals de la dècada dels setanta (1979), fineixen les curtes, però intenses i tràgiques, vivències del període de cinquanta-tres mesos (novembre de 1934 a març de 1939) en què Dolors Purcallas i Sierra (Figueres, Alt Empordà 1910 - el Masnou, Maresme 1994) va exercir de mestra. Amb aquests mots vaig començar la presentació del (seu) llibre. Llibre que encara resta inèdit, però que deixarà de ser-ho ben aviat. El pròleg diu així:

A voltes, coneixem una persona, o això és el que ens sembla, pel fet de trobar-la pel carrer i saludar-la.

Ens pensem que dient-li un "Bon dia!" de cortesia o, tirant llarg, parant-nos uns moments per intercanviar quatre mots, com parlar del temps, que és la forma més corrent que tenim la majoria dels humans per dir-nos alguna cosa i no comprometre'ns

Retrat de quan Dolors Purcallas va acabar la carrera de mestra

gaire, ja la coneixem.

Amb la Dolors Purcallas i Sierra, això és el que em passava a mi, ja que, tot i conèixer-la de tota la vida (la meva), tant per viure al mateix poble (el

Masnou) com per ser coneguda de la meva tia Elionor, alhora que veïna del meu cosí Manuel i els seus (la fleca de ca l'Estol), tan sols ens saludàvem, i no sempre, ja que algunes vegades ella anava pensativa i capcot i no em veia. Tan sols un cop vaig estar, diguem-ne, una estoneta conversant amb ella, fou tot anant amb la meva tia que ens aturarem i, ja que feia temps que no es veien, la feren petar una estona i en vaig ser jo testimoni. Tenia un parlar afable i afectuós, malgrat tot el calvari que li va tocar viure, tal com veureu més endavant.

Havia vingut a viure al Masnou amb els seus pares, tot just al final de la guerra de 1936-39, i s'estigué primerament a la torre que els seus oncles, que aleshores estaven a Amèrica, tenien al carrer de Navarra 125, i posteriorment al Camí Ral, al tros corresponent a l'actual carrer de Josep Llimona, 20 (aleshores i durant tota la dictadura, c/General Solchaga), on posaren una botiga de calçat (espadenyes i sabates), que duia el seu cognom, sabateria que va tenir oberta fins a la mort, però que ja feia molts anys que pràcticament no tenia

Col·legis públics de Torrelavit on va exercir Dolors Purcallas

Targeta de la sabateria

gènere i, per tant, quasi no podia vendre res, d'aquí la seva penúria, ja que tampoc no tenia cap pensió ni s'atrevia, per por, a demanar-la, tot i tenir-hi dret, si més no als darrers anys, que hauria pogut tenir-la o bé com a antiga mestra del temps de la II República o bé com les persones que no han treballat mai (tot i no ser el seu cas) i cobren la mínima.

Fou als darrers temps de la seva vida, per la tardor de 1994, quan vaig saber que passava penúries econòmiques i que tant alguns veïns com alguns venedors de la plaça volien ajudar-la, però el seu "orgull" o, si voleu dir-ne, la seva dignitat, no li ho permetien. Tot i amb això, els seus problemes es veu que arribaren a l'Ajuntament i s'encarregà a un funcionari que parlés amb ella per ajudar-la, i així ho féu, i li aconseguí una pensió i la consegüent "cartilla" mèdica. Fets que valgueren de ben poc, ja que només va veure la primera paga de la pensió, que arribà amb uns diners endarrerits, tants per a ella, tot i essent-ne pocs, com mai els havia vist junts. La documentació mèdica arribà

el mateix dia de la seva mort. Mort que, com part de la seva vida, fou també ben trista i solitària, ja que fou trobada morta al seu llit, quan feia uns dies que s'havia produït.

La seva figura menuda, de gran es va anar encorbant no sols per l'edat sinó també pel patiment (com vaig saber més tard). Vestia amb roba un xic passada de moda (després vaig saber-ne el motiu) i duia el pentinat amb el cabell llarguet, tirat cap endarrere i recollit als costats. Els llavis pintats d'un color vermell un xic pujat de to. Fets que, a molta gent, li semblen que són senyals de no estar gaire bé del terrat, quan sovint, per no dir sempre, ho són de problemes de tota mena, sobretot econòmics. Ella, el cap, el tenia ben clar, malgrat el temor, el pànic, la por, que deuria ser el seu viure diari, pensant que encara podien fer-li més mal del que els havien fet, a ella i als seus estimats pares.

Jo la trobava quasi sempre pel Camí Ral masnoví, al tros que hi havia entre casa seva i la plaça (l'antic mercat), amb el cabàs i, com ja he dit, ens saludàvem en creuar-nos.

Quan va haver mort i uns dies després de l'enterrament, en entrar els obrers per buidar la casa, fer neteja i restaurar-la per als propers llogaters o per ser venuda, totes les seves coses (mobles, llibres, documents, fotografies, etc.) foren llençades sense cap mirament al contenidor posat expressament per a aquest menester. Aleshores hi intervingué, diguem-ne, la "providència", en aquest cas un amic, que aleshores tenia un negoci a prop; aquest fou qui va recollir les seves memòries del seu temps de mestra, així com fotografies familiars i llibres (objectes que els qui havien ordenat la neteja consideraven "coses velles"). Coses que ambdós ens miràrem detingudament; ell es quedà els llibres i jo, l'escrit i fotografies (per fer-ne l'ús esmentat al començament) i en salvàrem, per tant, el record, el qual ara serveix per donar-la a conèixer, a més de donar peu a desvetllar el perquè de com va viure els seus darrers anys, cosa que no fou per pròpia voluntat, ans al contrari.

En aquest pròleg del llibre he parlat de la por que la va acompanyar al llarg de més de cinquanta anys, per la persecució que va sofrir per part de gent de l'antic règim i dels càstigs que aquest va imposar a ella i al seu pare. Al mateix llibre esmentat hi ha una introducció, que explica aquestes pors i càstigs. Per tant, crec que són d'interès per fer-se millor idea del que va passar. Diu així:

"Tal com ella bé diu, en aquestes "memòries", escrites en 65 quartilles,

Latifundio = Propiedad rural de gran extensión
 Minifundio = Porción mínima de terreno
 Heresia = Error en materia de fe sostenido con pertinacia
 Sujeto = El espíritu humano considerado en oposición al mundo externo y también en oposición a sí mismo como término de conciencia

més 6 de notes, s'hi resumeix el curt període, encara no cinc anys, de la seva vida com a mestra.

Arrenquen amb unes pinzellades de la seva època d'estudiant, durant la II República, al període que va estar a la "Residència Internacional de Senyorettes Estudiantes", que estava ubicada al segon pis del Palau de Pedralbes, de Barcelona, que aleshores era Museu. Continuen amb la presa de possessió com a mestra titular, el dia 16 de novembre de 1934, al Grup Escolar Ràfols, del poble de Terrassola i Lavit (conegut popularment com a Torrelavit), a la comarca de l'Alt Penedès.

Segueixen amb els contactes que hi féu, sobretot els malaurats, amb els qui serien els causants del seu calvari, els Olivé (pare i fill), persones influents, que, per la seva tendència política ultradretana i, en haver guanyat la guerra civil aquesta tendència, van influir en la seva desgràcia.

Després, tot just acabada la guerra, vindrien els judicis sumaríssims i les depuracions, que ella i els seus estimats pares patirien. Es traslladà posteriorment al Masnou, a la comarca del Maresme, on vivien uns oncles i on restarien per sempre més, tot i que, d'aquest període, no en comenta gaires coses. Per tant, aquestes "memòries" només ho són de la seva vida com a mestra, del 1934 al 1939.

Fotografia de principis del 1900 del carrer on visqué Dolors Purcallas (actual carrer de Josep Llimona); la porta indicada és on hi havia la sabateria i casa seva.

La seva vida, tant des del 1910, quan va néixer a Figueres, comarca de l'Alt Empordà, fins al 1934, quan obté el títol de mestra, com des del 1939, quan es trasllada amb els seus pares al Masnou, la mort d'aquests, i els darrers anys de la seva vida, passats en solitud, pors i penúries econòmiques, no hi surt reflectida.

Serveixin, per tant, aquestes vivències de la seva vida de mestra, així com el calvari que li feren passar, tant per llur negativa a les pretensions dels Olivé com la posterior persecució i condemna, que no foren només per la negativa, sinó també per llur catalanitat i sentit del deure, com a mostra de tantes i tantes tragèdies anònimes

que hagueren de passar moltes dones de la nostra Pàtria.

Crec que amb aquestes ratlles ajudarem a conèixer un xic aquesta dona, masnovina d'adopció i empordanesa de naixement, que va passar més de la meitat de la vida a la nostra vila, així com a palesar un testimoni més del que fou aquella dissortada guerra (dita "civil"?) i de la foscor que la va seguir tants i tants anys.

FONS CONSULTATS

- Jutjat del Masnou
- Mecanoscrit de Dolors Purcallas

“SALVEM LA SAGRADA FAMÍLIA”

DIA 26 DE GENER DE 2008

20.45 h

PARRÒQUIA DE SANT PERE DEL MASNOU

“LA SAGRADA FAMÍLIA”

A CÀRREC DEL

SR. JORDI BONET I ARMENGOL

**COORDINADOR I DIRECTOR
DE LA JUNTA CONSTRUCTORA
DE LA SAGRADA FAMÍLIA**

**ORGANITZA: COMUNITAT PARROQUIAL DEL MASNOU
“ÀREA DE FE I CULTURA “**

Nova BANDERA DEL MASNOU

... i simbologia *sui generis*

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

Des del 2005, la vila del Masnou té oficialment un nou escut, escut fet després d'anys i panys d'haver-se aprovat la llei corresponent al Parlament de Catalunya i després de cinc anys des que aquesta entitat va instar l'Ajuntament a fer els corresponents tràmits.

Ara, dos anys més tard, li ha arribat, a la Bandera, l'hora de posar-se al dia, ja que la que hi havia estava, com l'escut, fet sense la més mínima consideració a les lleis de l'heràldica.

Pels contactes mantinguts durant aquests anys amb l'Ajuntament, referents a com seria la nova bandera municipal, sabem que el projecte tractat entre ells i el Conseller d'Heràldica de Catalunya, el senyor Armand de Fluvià i Escorça, no és el que finalment s'ha aprovat.

El projecte que s'ha desestimat (no en sabem les raons) era com el que podeu veure (foto 2), el qual, i d'una forma força esquematitzada, representava d'una forma simbòlica els trets característics de la nostra vila.

El fons blau (atzur en heràldica) representaria el mar, tot i que en heràldica l'aigua es representa pel blanc (argent). El mar per al Masnou és un fet cabdal de la nostra història. La creu en forma d'ícs (X), on la part que va a sobre seria en groc (or) i la de sota, en blanc (argent), vindria a representar, d'una forma estilitzada, les claus de sant Pere, patró de la vila.

A la nova bandera (foto 1), aprovada per unanimitat al Ple de l'Ajuntament del passat 18 d'octubre del 2007, veiem que és totalment diferent del projecte esmentat. La ja bandera oficial del Masnou és formada per tres bandes horitzontals, amb argent a dalt, atzur al mig i or a la de baix. Si així ho han aprovat tots els representants del poble, ho acceptem democràticament.

Fet que no exclou que donem la nostra opinió al respecte, especialment en

Nova bandera del Masnou. De dalt a baix, blanc, blau i groc

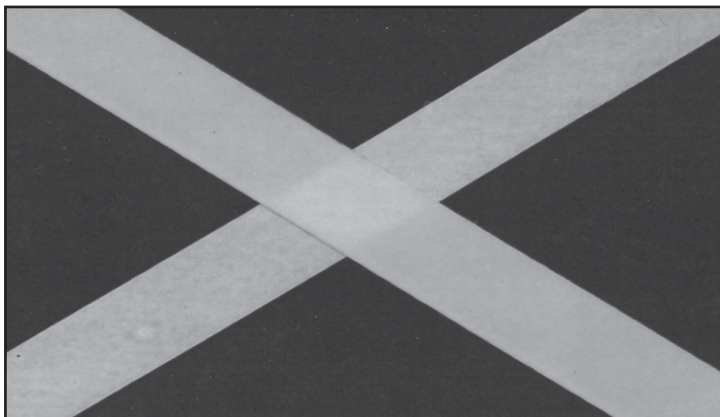
l'ordre dels colors i la simbologia que s'ha donat al comunicat ofert a la premsa.

ORDRE DELS COLORS. Tot i que va lligat a la simbologia que hi han donat, creiem que estèticament, en tenir el blanc a la part més alta, aquest es veurà poc o gens a certa distància, i semblarà que la bandera només té dos colors, tal com es pot veure a "El Masnou Viu", núm. 19, el primer lloc on l'hem vista. On, per cert, el color blau hi surt, potser per error, com a morat

SIMBOLOGIA. El comunicat de l'Ajuntament diu que el blanc (argent)

simbolitza el cel, denominació inexistent com a tal en heràldica, on sí que és present el color, però simbolitzant l'aigua. El groc diuen que simbolitza la platja, una altra denominació no present a l'heràldica, ja que el groc (or) representa el foc. Per tant, dues simbologies totalment errònies.

Bé, deixant estar la forma, l'ordre i la simbologies donades, degudes potser a l'afany demostrat pel disseny que impera en certs col·lectius, val més tenir una bandera ajustada a les lleis dictades pel nostre Parlament que una sense ordre ni concert, i a sobre amb nul·la visió a distància.

Bandera del Masnou segons les lleis de l'heràldica

CAMPS DE CASTELLA

Per Joan Maresma Duran

Un altre any que s'acabat. Un nou any que comença. Tal vegada la humanitat hagi inventat el temps per millorar, per conèixer. Tot i així sempre ens falta temps i acabem agonitzant davant les convencions que hem creat per mesurar Cronos.

Anys, aquest cicle astronòmic que condiciona freds i calors, temps de sembrar i temps de recollir. Anys, que volem creure que són fruit de la pròpia marxa de l'univers, però que no són res davant l'eternitat del Cosmos. Ens agrada saber en tot moment on som de la nostra vida, els anys d'estudi, d'amors, el carnet de conduir, el dret al vot o els anys de privació de llibertat.

Dies de desembre a Castella. Dies de cel clar, de fred intens. Excel·lent companyia i gent que no veia de feia anys. Amics amb els quals comptem els anys, el temps que serveix per mesurar les arrugues o els cabells cada cop més escassos o la panxa que creix cada any una miqueta, l'anomenada *corba de la felicitat*. Temps que serveix per recordar el passat, els anys de la universitat cada cop més llunyans, el rumb de la nostra vida, que té data de caducitat, comentar com va el país, com ens tracta la vida.

Dies també per gaudir de la llum de Castella, del paisatge àrid, dels camps immensos, de l'horitzó que acaba en turons llunyans, de terra seca, de vegades groga, d'un cel blau intens, d'unes postes de sol ataronjades. Dies també d'història, d'art. D'història de fa molts anys, de regnes de l'edat mitjana que ja no existeixen i que tal vegada mitifiquem o mitifico davant la crispació dels dies actuals a l'estat. D'art romànic o gòtic. Monuments molt ben conservats, restaurats, cuidats, polits. D'estils arquitectònics que no trobo a Amèrica i que trobo a faltar, com també trobo a faltar entrar en una església que té segles, que té història, que té encant, que convida al recolliment.

Vida, la nostra vida, que està determinada pels anys i els anys ens donen

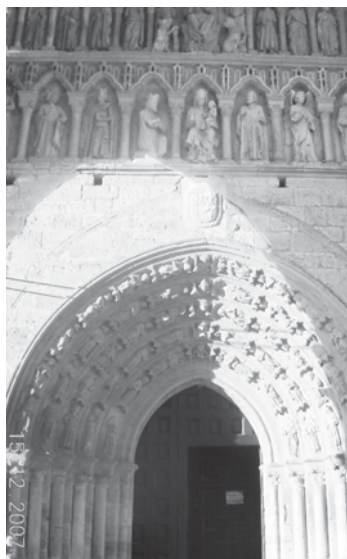
biografia i no només biologia, no només cèl·lules envellides o mortes, mals d'esquena o descendència que s'ha de cuidar.

Una sort haver inventat els anys, una línia que va sumant. Som una suma de bons anys i anys no tan bons i en això ens assemblem als vins i a les collites. Gràcies als anys, la humanitat s'apropa a personatges de novel·la amb final inesperat. Quan arribem a la fi de l'any sembla que pensem que ens trobem en un rabeig del riu que és la vida que permet avançar cap al mar de Manrique, que és el morir.

Impossible no recordar durant aquests

dies els Nadals o els Caps d'Any anteriors, de la infància, on sonríem perquè tot eren somriures, de l'adolescència, del temps que va massa de pressa i s'escapa com aigua entre les mans. Recordar la gent que ja no hi és, però que segueix en els nostres records, persones que ja no veiem, però que van ser importants en un moment determinat i que recordem amb estimació i afecte. I sí, malgrat el temps o els anys, he pogut veure algunes d'aquestes persones novament.

Bon any.

Cròniques Visita a Can Teixidor (2-12-07)

Per Rosa Naval

Un matí càlid de diumenge ens trobem a l'entrada de Can Teixidor un grup de persones per fer-hi una visita comentada. En som una vintena, majoria de dones. Algú de la primera volada. La majoria de la segona i algú de la tercera. Res, una colla de jovenalla gran que vol aprendre i espera amb posat contingut, mirada atenta i orelles dretes, l'inici de les explicacions del nostre guia, Joan Muray, que ens rep afablement. El paisatge des d'aquesta alçada no necessita comentaris, només mirades i exclamacions.

Comencem pel pati: la capella, l'abeurador, el safareig, la comuna (amb epitafi inclòs), la campana, els rellotges de sol, el forn de pa i... l'estrella d'aquest primer tram: un galliner. Els narius es dilaten i apareixen records d'infantesa, del poble, de temps passats... Tothom hi diu la seva.

Encara al pati, en Joan ens desvetlla detalls de l'escut de la casa, la relació

amb pobles propers i ens fa observar els escrits sobre majòlica que tant agradaven a Gaietà de Planella i de Fivaller, Llar i Bru, cinquè comte de Llar, vuitè baró de Granera i senyor de Castellsir poca broma, amb aquest nom...)

Entrem a la casa: estances, mobles, llum d'aranya, quadres... un munt més d'històries que ens ajuden a omplir el trencaclosques de la història de la masia, del país. Escales amunt, escales avall i acabem la visita al celler on, ben asseguts, en Joan ens fa un últim retrat de la masia i els seus estadants, dels orígens, de la situació actual. Un relat fet, no puc estar-me de dir-ho, en un català modern, impecable, ric. Un relat que evidencia també el seu coneixement de la història i l'amor pel país. Ens hi hauríem pogut estar molta més estona escoltant-lo.

Ens n'anem. La masovera ens acomiada. S'ha acabat la visita i comença el record. A casa, mentre fullejo el llibre *Can Teixidor, xx segles d'història viva*, penso: repetiré.

X Mostra d'etiquetes de vins i licors

"La medicina"

Col. Antoni Mestre

per Joan Muray
Vocal de Cultura

L'exposició **X MOSTRA D'ETIQUETES DE VINS I LICORS**, que versava sobre **"LA MEDICINA"**, ens ha estat cedida pel gran col·leccionista barceloní Antoni MESTRE i CAPCIR, que porta amb aquesta, i com el seu nom indica, deu mostres del món del col·leccionisme.

Com en cadascuna d'elles, l'amic Antoni Mestre ha posat tot el seu saber i gust en la confecció dels vint quadres que presentava enguany;

tots, com diu el subtítol, sobre la medicina, però ben diferenciats per temes, que duïen títols tan específics com: Sants Cosme i Damià. De la Bíblia a Hipòcrates. Louis Pasteur. L'apotecari. Vins especials per a malalts. Recomanacions dels doctors Robert i Marañón. Etiquetes. Antitèrmics i antiespasmòdics. Un aclaridor de la vista i un remei contra la grip. Regeneradors. Dispèpsies i flatulències. Metges, recordeu! Sistema nerviós. Vins quinats de xerès. Malalties epidèmiques: còlera, paludisme. Purificadors de la sang i contra l'anèmia. Vins que passaven per medicaments a França. Curiositats. L'humor a la medicina i Diverses etiquetes que ens parlen avui de la salut i la medicina.

En fi, tota una "enciclopèdia" del saber medicinal.

Moltes mercès, Antoni, i fins a la propera.

L'art faraònic d'Àngel Salvadó "Neferabu"

per Joan Muray

Aquesta, **L'ART FARAÒNIC**, de l'artista plàstic Àngel Salvadó, ha estat una exposició molt i molt singular, no sols pel tema, el món de l'antic Egipte,

aquella cultura excepcional que desenvolupà la pintura cap al 4000 aC.

i que, després de dos mil anys de despareguda, encara continua enlluernant-nos i que encara, any rere any, segueix mostrant-nos noves descobertes, que meravellen tothom, tècnics, afeccionats i admiradors.

L'Àngel Salvador, en aquesta mostra de tretze obres, algunes de grans dimensions, totes elles fetes seguint les tècniques emprades per aquella civilització (pintura sobre estuc de guix), ens féu tenir, tal com diu ell al catàleg, **"Sentiment del passat, passió del present"**.

Entre les obres, hi podíem veure des d'indicadors de direcció, sí, ho heu lle-

git bé, indicadors ja a la XVIII Dinastia, cap al 1295 aC., fins a escenes de la vida quotidiana i, és clar, els retrats dels grans faraons i alguns de les seves esposes, tals com: Akhenaton, Seti I o Nefertari. Així com una taula del període arcaic, a la I Dinastia, cap al 3000 aC. i les meravelloses pintures d'algunes de les més cèlebres tombes.

Aquestes mostres, tant la d'etiquetes de vins dedicada a "La medicina" com la de "L'art faraònic", són les veritablement interessants, ja que, a més de ser un gaudi per a la vista i l'esperit, sempre s'hi pot aprendre alguna cosa de nou.

Mercès al col·leccionista Antoni Mestre i a l'artista Àngel Salvadó per

les vostres aportacions.

IX Trobada d'intercanvi de plaques de cava del Masnou

Per Calet

Un any més –amb aquest ja en són nou– el diumenge dia 25 de novembre passat, sota la batuta de la nostra Associació **Gent del Masnou**, la vila del Masnou es despertà amb una moguda especial: la ja tradicional i consolidada Trobada anual de col·leccionistes de plaques de cava.

L'angúnia dels dies anteriors a la Trobada, pendents del temps variable i més aviat plujós, s'esvaí de cop en despertar el dia net de núvols i amb una temperatura suau pel temps de prehibern de finals de novembre. Aquest fet prometia una bona afluen-

cia d'aficionats vinguts de molts indrets de Catalunya i, a fe de Déu, que es complí amb escreix. Molt abans de l'inici de la Trobada, previst a les 10 del matí, i mentre els professionals acabaven de parar les taules de venda, una bona colla d'aficionats ja es deixaven caure pel carrer de Pere Grau, amb l'afany de ser els primers d'iniciar la cacera.

Durant tot el matí va ser un seguit de gent de totes les edats i de diferents nivells, col·leccionistes novells acabats d'iniciar, veterans, jovenalla (nois i noies), experts i també curiosos que no

s'acabaven de creure el que veien davant d'aquella febre per capturar alguna placa nova acabada de sortir al mercat o bé alguna d'antiga (aquestes ja són més difícils i cares de pescar); també el regateig davant del possible canvi, l'agilitat per "escanejar" amb la mirada i sense encantar-s'hi els centenars de plaques de cada àlbum, bo i cercant la que falta a la col·lecció, les consultes ràpides als catàlegs o, per als més tècnics i avançats, les ullades als nous sistemes electrònics –PDA– amb les col·leccions incorporades a la base de dades.

Tot un espectacle que només es pot

comprendre si has estat "picat" per aquesta modalitat de col·leccionisme que s'ha escampat pertot arreu com una taca d'oli i que ha generat tot un submón d'associacions, trobades, aplecs, comerços i fins i tot un web especialitzat que permet als internautes l'intercanvi i la consulta.

La placa commemorativa d'enguany, dissenyada pel *Taller de Publicitat Lluís Valls*, seguia el col·leccionable de la sèrie de vaixells de la marina de vela del 1800, amb un *Místic*, edició limitada embotellada per Caves Rekondo del Masnou. Com ja és tradicional en la nostra Trobada, l'ampolla portava penjat al coll un díptic amb les principals característiques del vaixell, segons text facilitat per l'historiador local Joan Muray.

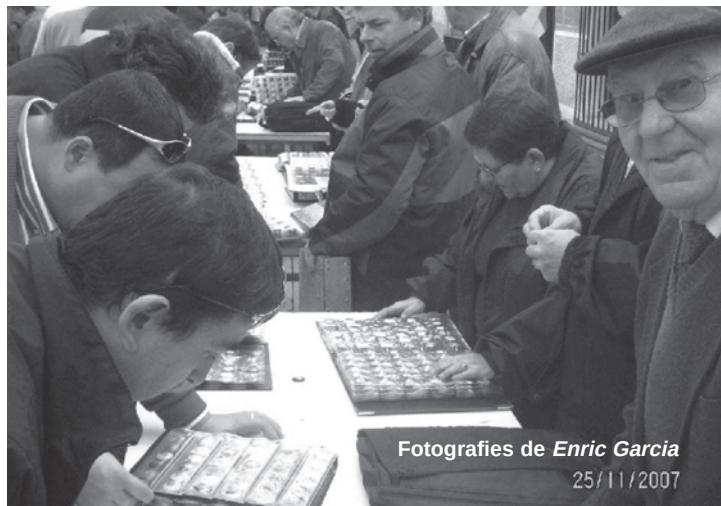
La Trobada va comptar amb els valors afegits d'un munt de sortejos de lots de cava i pastisseria, una visita guiada a la sala de cinema La Calàndria, con-

duïda pel masnoví Jordi Milà, una parada especial "La placa solidària" a favor de Càritas i una àmplia oferta de restauració emmarcada dins els actes de les III Jornades Gastronòmiques

del Raïm i Vi, DO Alella.

Tot plegat, una gran Trobada, que ens esperona a programar la propera edició del 2008, la del 10è aniversari, que volem que sigui sonada. Anoteu-vos a les agendes el darrer diumenge de novembre de 2008. No us la perdeu.

No voldríem cloure aquesta crònica sense agrair sincerament totes les col·laboracions rebudes des de l'Ajuntament del Masnou, Associació Lúdica Amics del Carrer Pere Grau (amics incansables !), Associacions C.P.C i A.C.P. Bagà, socis i amics de Gent del Masnou i a tot el seguit de comerços que ens han ajudat a fer més brillant la Trobada: Can Colomé, Can Rac, Caves Rekondo, Celler del Mar, Condis-Pere Grau, Revista LA CLAU, Pastisseria Miquel i Caixa del Penedès.

Fotografies de Enric Garcia

25/11/2007

BOTIGA de PRODUCTES BIOLÒGICS

G A I A
espai terapèutic

◆ REGALA SALUT
tens moltes possibilitats

◆ REGALA PANERES
a preus assequibles

També per a empreses. Demana informació

TEST D'INTOLERÀNCIA ALIMENTÀRIA · CONSELL DIETÈTIC PERSONALITZAT
COMANDES A DOMICILI · ASSESSORAMENT FITOTERAPÈUTIC

25 de gener del 2008 classe gratuïta d'expressió i teatre per adults

De 18 a 99 anys · De 20 a 21.30 h · Lloc: Niu ioga, Prat de la Riba, 19. El Masnou · (confirmar assistència al tel. 93 540 93 15 o al 93 555 70 55)

26 de gener del 2008 Taller de risoteràpia per a adults

De 17 a 19.30 h · Preu: 25 € · Places limitades · Lloc: Niu ioga, Prat de la Riba, 19. El Masnou. · (confirmar assistència. Tel.: 93 540 93 15 - 93 555 70 55).

C/ Pere Grau, 42 · El Masnou · Tel. 93 555 70

RECORDANT JOAQUIM CUSÍ I FURTUNET

Per Ramon Asensio i Cardell

Emília Marfà, persona que ha passat tota la vida laboral treballant a can CUSÍ i que ha escrit un llibre sobre aquest gran patrici, home emprenedor, sempre disposat a fer reeixir tot el que es proposava, m'ha lliurat un retall de diari de data 18-24 febrer 1997, probablement de Figueres, on, a l'apartat "Protagonistes", Montserrat Vayreda i Trullol, la persona que signa l'article, dedica unes paraules d'elogi del qui fou fundador dels LABORATIS CUSÍ i de la FUNDACIÓ MONTCELIMAR (institució benèficodocent, ubicada molt a prop dels Laboratoris), aquesta última poc coneguda pels masnovins i que fou una **institució destinada a mantenir i educar nens de 8 a 10 anys orfes de pare i mare**.

Vegeu què ens diu l'articulista:

"El temps esborra moltes coses i les allunya immisericòrdiament, i aquells que un dia obriren solcs de creativitat, d'altruisme i de civisme, de justícia social i de solidaritat, avui són del tot desconeguts per les noves generacions. Per avivar-ne la memòria, per fer-lo conèixer millor, ens servirem de records personals i de la correspondència epistolar que Joaquim Cusí Furtunet sostingué durant molts anys amb el mestre Llorenç Vives, fill de Figueres, quan aquest vivia a Costa Rica.

Joaquim Cusí va néixer a la vila de LLEERS a les dues de la matinada del dia 3 de juny de l'any 1879. Estudià a Figueres i es llicencià en farmàcia a Barcelona l'any 1901. Exercí d'apotecari en l'establiment que l'any 1902 obrí al carrer Ample de la nostra ciutat. Allà elaborà les pomades Cusí, que foren distribuïdes arreu de Catalunya i sol·licitades per diverses ciutats de l'Estat espanyol. Van ser tan efectives, obtingueren un èxit tan extraordinari que, a causa de la unànime acceptació amb què foren rebudes, Joaquim Cusí obrí uns laboratoris al carrer de Peralada a fi d'elaborar-les amb més llibertat d'acció. Aviat esdevingueren petits i a l'hora d'ampliar-los decidí traslladar-los al Maresme, on, a la població del MAS-NOU, fundà els LABORATORIS DEL NORD D'ESPANYA en terrenys adquirits amb aquesta finalitat.

Fou una fundació modèlica que, acabada la guerra civil, nosaltres tinguérem l'avinentesa de visitar, atès que el nostre pare era bon amic del senyor Cusí.

La finca, a part la torre particular emmoblada i decorada amb gust exquisit, constava dels edificis dels Laboratoris, que ens mostrà personalment, així com els despatxos, la impremta i el deliciós MUSEU, que incorpora una farmàcia antiga amb fornícules i lleixes que deixen veure els pots de l'època barroca, la important col·lecció de morters de pedra i bronze, les peces de vidre i de ceràmica de diferents estils. Les parets de moltes estances resten animades per gravats i pintures relacionades amb diversos aspectes de la medicina. També visitàrem els menjadors i sales destinades a acollir els operaris dels Laboratoris, lluminosos i càlids, amb totes les comoditats d'ordre funcional que coadjuvaven a fer-los més amables. Les finestres obertes a la visió del mar eren com quadres mòbils i canviants segons l'hora del dia. A primer terme, el parc jardí de la finca, amb amplex caminals i zones d'herba, varietat d'arbres, amb fruiters tan decoratius com els tarongers enriolats per l'esplendor de la fruita. La gespa s'estenia com un tapís que concentrava els matisos més plàcids del color verd.

Si tots els empresaris haguessin tractat els seus subordinats amb l'exquisidesa amb què foren considerats els qui treballaven a les ordres de Joaquim Cusí, probablement moltes revoltes de la classe obrera no s'haurien produït mai.

El cert és que l'empresa creada per ell traspassà fronteres en ser implantada a Brussel·les una filial dels Laboratoris del Nord d'Espanya, que assolí arrelar-hi definitivament molt abans que s'obris una altra filial a Madrid.

Joaquim Cusí fou, físicament, un home alt, inquiet com un pollancre sensitiu, sempre disposat a fer reeixir tot el que es proposava, perquè com a treballador expert i tenaç no es deixava acovardir per les dificultats.

Durant la postguerra, en els anys que el vam conèixer, potser al llindar de la setantena, tenia els cabells blancs, però la pell encara tensa, poc solcada. De mans expressives i ulls somrients; dels seus llavis vessaven sovint paraules cordials dictades per la naturalitat. En escoltar-lo, us adonàveu que era un idealista mogut per la necessitat d'actuar amb el realisme propi dels homes que s'ho han guanyat tot a pols. Potser per això va saber pensar en els altres i el juliol de l'any 1933 fundà MONTCELIMAR, una institució destinada a mantenir i educar nens orfes de pare i mare, de 8 a 10 anys, a fi d'ensenyar-los a cultivar la terra, fent-los aptes per guanyar-se la vida un cop adults, fundació que se'n va anar en orris a causa de la guerra, tot i que el 1937 encara acollia set nens i quatre nenes.

Descobrim-lo un xic més a través de la correspondència que sostingué amb l'amic Llorenç Vives:

"Els nens són sans i alegres i em donen moltes satisfaccions. El meu propòsit era dedicar tots els meus estalvis a la Institució fent noves edificacions per tenir cura de nous infants, mes la guerra ha arruïnat

tots aquests propòsits i ara ens cal esperar que es normalitzin les coses perquè se'n faci càrrec la col·lectivitat i continuï l'obra iniciada per nosaltres". (19-4-1937)

En una altra carta en torna a fer esment:

"Cada dissabte dino amb ells; és un

dinar patriarcal, ple de gatzara i bon humor. Torno a casa reconfortat. Crec que l'home que recull més del que pot necessitar per viure bé, té més deures que drets i cal que esmerci els seus guanys de més profit en benefici dels qui tenen set i gana, dels qui tenen ànsia de per-

feccionar-se, dels qui estan malalts". (18-12-1937)"

Nota de Ramon Asensio. La lletra en negreta no hi era al origina però crec que és en aquestos pensaments on rau tota la personalitat magnífica d'aquest il·lustre personatge.

Presentació del llibre "CATALUNYA SOTA ESPANYA. L'OPRESSIÓ NACIONAL EN DEMOCRÀCIA"

Per Pere Compañó, vicepresident de Gent del Masnou

El dilluns dia 10 de desembre, amb un local ple de persones interessades en el tema, va presentar el llibre "CATALUNYA SOTA ESPANYA. L'OPRESSIÓ NACIONAL EN DEMOCRÀCIA" el seu mateix autor, el magistrat del Poder Judicial, senyor Alfons López Tena. Poca cosa podem dir sobre la presentació, només que va ser molt superior a les expectatives despertades. L'autor ens va fer una exposició de quin és el moment que estem vivint com a país i tal com ens veuen des de les forces polítiques i socials de l'estat espanyol. Sembla ser que per primera vegada el fet de parlar obertament d'independència a tots els àmbits de la societat catalana, des de partits polítics, que fa un any no haurien gosat ni insinuar-ho, o bé des de sectors empresarials i econòmics i, com és més habitual, des de la mateixa societat civil posa molt nervioses les esferes del poder central. El senyor López Tena va explicar unes anècdotes i uns fets que en altres èpoques ens haurien posat els pèls de punta i que, als 'mortals' com nosaltres i que no estem avesats a tractar amb tots aquests 'personatges', encara ens els posa; va explicar l'anècdota que un dia hi va haver una recepció de magistrats i li van presentar un magistrat militar, el qual a l'hora de la presentació li va fer comentaris-amenaces que corresponen a altres èpoques afortunadament ja passades. Què me'n dieu?, esgarifa, no?; doncs bé, sembla ser que no per gaires motius; i un d'ells, ens va explicar, és que ens tenen molt de respecte i el fet que li fes aquestes amenaces és que el tracta de tu a tu, amb tot el respecte i 'por'. Ens va aclarir que avui dia en una Europa com la que ens toca viure no hi ha possibilitats d'aventures militaristes i que ningú no es creu la possibilitat que, agradi o no als senyors del PP o del PSOE, n'hi hagi cap que vulgui tornar al segle XIX i que vulgui deixar de pertànyer a l'. Va vaticinar el resultat de les properes eleccions al Congrés dels Diputats i va dir que tots dos grans partits espanyolistes respectaran el govern que surti en minoria, i que veia molt difícil que governés, un o altre, amb bascos, catalans o IU inclosa, ja que els consideraven traïdors a la nació espanyola. Ens va parlar del futur i que la independència vindrà pel fet econòmic i que els estats petits són molt més àgils i es gestionen moltíssim millor, fet que els empresaris catalans comencen a tenir clar; que, com a exemple, mentre en els darrers anys l'estat espanyol havia crescut un 3,3%, Irlanda ho havia fet gairebé en un 7%; i que, tot i que el tema de la

relació Catalunya-Estat s'enduriria molt, ja que tant el PP com el PSOE eren dues cares de la mateixa moneda i l'única cosa que volen és la uniformitat en tot l'estat, la independència és un fet possible, viable i factible.

Va comentar que el seu llibre havia estat escrit per a analistes i que era ple de dades i xifres, i que tanmateix s'havia convertit en un 'best seller', fet que el sorprenia, ja que de ben segur que, si l'hagués pensat d'una manera més divulgativa, possiblement no s'hauria venut com està passant. No va voler comentar gaires més coses sobre el llibre ja que, com va dir de broma, així segur que el comprareu.

Va sorprendre l'amabilitat i proximitat d'una persona com el senyor Alfons López Tena; i, tal i com va explicar el senyor Jaume Grané en la presentació de l'autor i ponent: *El Sr. López Tena és un notari i, com a tal, només dona fe dels fets.*

Poques vegades hem pogut gaudir d'un conferenciant tan introduït dins del poder de l'estat, el qual ens va permetre veure les coses des d'un altre punt de vista, cosa que ens és molt difícil a la majoria de nosaltres.

EFEMÈRIDES 2008

...del Masnou i de Catalunya

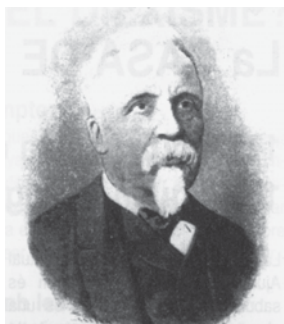
Per Joan Muray
Vocal de Cultura

DEL MASNOU

225 anys -1783- És beneïda l'actual parròquia de Sant Pere. La primera pedra fou posada el 1770 i es va finir el 1819. És obra de l'arquitecte Miquel Garriga i Roca, continuada pel seu fill Pau i finalida pel seu nét Miquel.

200 anys -1808- Neix l'arquitecte Miquel Garriga i Roca al veïnat aleshores d'Alella de Mar, actual terme del Masnou, al c/ de Sant Cristòfol. Deixà una extensa obra al Masnou, com la Casa de la Vila, la Parròquia, etc.; i a Barcelona innumbrables construccions, com el primer Liceu, que també va incendiar-se.

150 anys -1858- Construcció del bergantí "Maria Assumpta". Fou, fins al seu naufragi el 1995, el vaixell de fusta més antic del món que navegava.

100 anys -1908- Neix el dibuixant Andreu Villà i Bassols, que va morir a l'Argentina el 1966. Col·laborà durant

33 anys a "La Gaceta" de Tucumán sense fallar ni un sol dia.

75 anys -1933- És creada l'empresa de vidre "La Primitiva, S.L.", que des del 1931 existia amb el nom de "Cooperativa Obrera La Primitiva".

75 anys -1933- Es constitueix al Masnou la Federació de Joves Cristians de Catalunya, l'òrgan de la qual seria la revista "Mar Blava".

75 anys -1933- Mor a Puerto Cortés (Hondures) el marí i comerciant Lluís Estapé i Alsina. Fou cònsol de l'Estat en aquella república.

75 anys -1933- És inaugurada l'Escola de Treball i Estudis Secundaris pel Conseller de la Generalitat Ventura Gassol.

75 anys -1933- Mor Genís Carreras i Roca, capità mercant i fill del mestre de Cuba i forçà el bloqueig de Puerto Rico.

DE CATALUNYA

1600 anys - 408- Irrupció dels bàrbars. Vàndals i alans, pobles germànics, penetren al Rosselló i són rebutjats pels herois locals Dídim i Verinià.

900 anys - 1108 - Devastació del Penedès deguda a una invasió sarraïna, que ho destrueix tot. Un cop recuperat el territori, es funda Vilafranca.

950 anys - 1058 - Mor a Sant Quirze de Besora la comtessa de Barcelona, Ermessenda de Carcassona, esposa del comte Ramon Borrell. Fou una dona de forta personalitat i dots de govern, que va haver de regentar el país durant la minoria del seu fill Berenguer Ramon I i hagué d'encarregar-se de la tutoria de dos néts.

800 anys - 1208 - Naixement a Montpeller del comte-rei del Casal de Barcelona, Jaume I el Conqueridor.

750 anys - 1258 - Del Tractat de Corbeil entre Jaume I de Catalunya-Aragó i el rei de França Lluís IX; Catalunya renuncia a les terres occitanes i França, als seus possibles drets sobre el comtat de Barcelona.

300 anys - 1708 - De la representació de la primera òpera a Catalunya; fou a la Llotja de Mar de Barcelona en honor del arxiduc Carles, reconegut rei pels catalans com a Carles III.

200 anys - 1808 - Neix el "Diario de Tarragona", premsa diària estable. Aquest diari, del 1932 al 1938 es va publicar en català.

175 anys - 1833 - Del començament de la Renaixença, amb el periòdic tri-setmanal "El Vapor", que va publicar la famosa oda de Bonaventura Carles Aribau "A la Pàtria".

150 anys - 1858 - Concurs per realitzar l'Eixample de Barcelona. Diversos arquitectes presentaren projectes, però fou escollit el d'Ildefons Cerdà, que ni tan sols s'hi va presentar.

100 anys - 1908 - Naixement de la revista "Papitu", setmanari que va saber combinar la picardia culta i la broma grassa. Va deixar de sortir el 1936.

100 anys - 1908 - Es fa el primer partit de waterpolo a Barcelona, a mar, davant del Club Nàutic Barcelona.

100 anys - 1908 - És inaugurat el Palau de la Música Catalana, seu de

l'Orfeó Català. Fou obra de l'arquitecte modernista Lluís Domènech i Montaner.

100 anys - 1908 - Apareix per primer cop la bandera catalana estelada. El fet ocorregué a la seu de la Lliga Nacionalista Catalana a París. L'estel estava col·locat dins un rombe que hi havia al mig de la bandera quadribar-

rada. La primera estelada com l'actual va aparèixer el 1918, en fou el creador el masnoví d'adopció Vicenç A. Ballester i Camps.

100 anys - 1908 - naixement de l'insigne escriptora Mercè Rodoreda i Gurgui. Els seus llibres tenen el rècord de ser els més traduïts a llengües estrangeres

75 anys - 1933 - Mor el president de la Generalitat, Francesc Macià i Llusà, nat a Vilanova i la Geltrú el 1859, tot i que la seva família era originària de les Borges Blanques. Fou un polític molt estimat; i recordat amb l'apel·latiu afectuós de l'"Avi".

XXXV Curs de Balls de Saló

Febrer-Abril 2008

de l'1 de febrer al 26 d'abril

Cada divendres de 20.30 a 22.30
**Rock, tango, cha-cha-cha, vals, fox,
pas doble, mambo, etc...**

Places limitades. Preu parella: 75

Inscripcions i informació: a

Gent del Masnou Dr. Agell, 9
de 6 a 9 del vespre.

Tel 93 540 39 29

Organitza: Vocalia Recreativa

EL NADAL DE LA CORAL XABEC

Per Esteve Pujol i Pons

La Fira de Santa Llúcia ja s'ha convertit en un clàssic a la nostra vila. La Coral Xabec hi va fer una cantada el diumenge 9 de desembre a les cinc de la tarda. Unes nades d'aquí i de fora van contribuir a l'ambient festiu que s'hi respirava; sobretot s'hi respirava la proximitat del Nadal.

I des d'aquell moment, tota l'activitat de la coral va anar dirigida al concert del dissabte 22, el Concert de Nadal. La paròquia de Sant Pere era ben plena, malgrat que el temps rúfol no convidava pas a sortir de casa a les 10 del vespre.

La primera part del concert semblava inspirada en la figura mítica dels Reis d'Orient: vénen de molt lluny i arriben a casa. Doncs vam fer igual, vam sortir de l'altra riba de l'Atlàntic, d'Amèrica, i vam venir cap a casa. Tothom ens va companyar en aquest viatge màgic a cavall de la música. Vet aquí el programa: *Villancico* (trad.colombiana; arr.R.P.Duque), *Velo qué bonito* (trad.colombiana; arr.A.Escobar), 3 *Nadales tradicionals catalanes*: *Fum, fum, fum – El cant dels ocells – El dimoni escuat* (harm.Francesc Vila), *El noi de la mare* (trad.catalana; harm.Ernest Cervera), *Sant Josep i la Mare de Déu* (trad.catalana; harm.Pere Jordà), *El poema de Nadal* (Josep Ma. de Sagarra/Cristòfor Taltabull).

Bach i Händel són compositors sense els quals la música no seria el que és.

Per iniciar la segona part vam cantar *Puer natus in Betlehem* de J.S.Bach (*Cantata BWV 65, sobre un coral del s.XIV*), que diu: *Ha nascut un nen a Betlem, d'on Jerusalem s'alegra. Vénen reis de Sabà; ofereixen or, encens i mirra. Seguí lloada la Trinitat Santa, donem gràcies a Déu. Al-leluia.*

Després, i us asseguro que els cantaires i la Montserrat Llagostera hi tenien una il·lusió enorme, va ser G.F.Händel qui va omplir de música esplèndida les voltes del temple. L'oratori *El Messies*, una de les seves obres mestres, és una impressionant narració musical de la vida de Jesús. En vam oferir una selecció.

El primer número, *Symphony*, és la introducció a tot l'oratori; només música per

La coral Xabec el dia 22 a la Parròquia de St. Pere.
Foto Ramon Boadella. Ajuntament del Masnou

entrar en l'encís d'aquest monument de bellesa.

Després el coral número 4 (*And the glory of de Lord shall be revealed*), brillant com pocs, que diu, amb paraules del profeta Isaïes: *I la glòria del Senyor es revelarà i tota carn ho veurà alhora: perquè la boca del Senyor ho ha dit*. Anunci simbòlic de l'encarnació del Fill, Paraula Eterna del Pare.

I, com un ressò de la primera nit de Nadal, l'orquestra va interpretar la *Pastoral*, tota frescor, que Händel posa quan narra el naixement de Jesús.

I vam continuar amb el coral 23 (*All we like sheep have gone astray*), ja de la segona part de l'oratori, on amb una música molt descriptiva vam sentir un altre text d'Isaïes: *Tots nosaltres anàvem com ramat esgarriat, anava cadascú seguint el seu camí. I el Senyor va carregar sobre seu el pecat de tots nosaltres*. És captivador el contrast entre els saltirons esbojarrats de les ovelles rebels i l'entranyable gest misericordiós de Déu amb què el compositor clou aquest coral. I vam acabar, tal com Händel tanca la segona part de l'oratori, amb el crit apocalíptic del triomf etern de Déu i del seu Crist (*Halleluja*): *Al-leluia al Senyor Déu totpoderós que regna. El Reialme d'aquest món ha arribat, el Reialme del nostre Senyor i del seu Crist, i Ell regnarà per sempre i sempre. Rei dels Reis i Senyor dels Senyors, per sempre i sempre, al-leluia, al-leluia, al-leluia...*

Els assistents van premiar amb una llarga ovació l'esforç que la coral havia fet per preparar aquest concert, esforç rellevant si tenim en compte la dificultat

que implica la segona part per a una agrupació com la nostra. L'agraïment de la coral va ser, com a propina, *El desembre congelat* (trad.catalana; harm.Manuel Oltra) i encara el bis del *Fum, fum, fum* cantat per públic i coral. Somriures a dojo! Ulls brillants pertot!

Cal remarcar l'excel·lent interpretació dels músics tant en les parts simfòniques com en l'acompanyament.

Com en altres anys, l'aportació econòmica dels assistents (340,00) va anar destinada a la Marató de TV3. Gràcies des d'aquí, i mai tan ben dit, de tot cor.

Com sabeu pla bé, cada any la Parròquia de Sant Pere i l'Ajuntament fan possible que aquest concert pugui gaudir de la dignitat i dels mitjans adients.

L'endemà, diumenge 22, al migdia la Coral Xabec va oferir una cantada de nades als residents de la Casa Benèfica de la nostra vila. El senyor Coll va rememorar el sacrifici que aquest petit concert suposava per als cantaires; les paraules de la Montserrat Llagostera van expressar fidelment allò que tots els cantaires pensem: Res de sacrifici; és un gust poder donar aquesta estona de satisfacció als avis i àvies que s'acullen a la institució benèfica més emblemàtica del Masnou.

I una altra cantada de nades davant el pessebre del carrer de Sant Rafael a la una del migdia, amb la bona i simpàtica acollida de veïns i veïnes, va tancar les actuacions amb què la Xabec va cantar el Nadal del 2007.

I continuem endavant! I que la música no falti! A veure si corroborem la frase *Cada cantaire de més, un soldat de menys!*

Petit Diccionari i il·lustrat i comentat per Joan Comellas

Joan Comellas i Maristany. (El Masnou, Maresme 1913-2000)
Músic, pintor i ceramista

Maseter, Masia, Massicar

Maseter, a.- m. i f. Masover// anat. Vegi's múscul maseter.

Maseter, que es podria explicar aproximadament per l'en-carregat del mas o també masover tal com assenyala el diccionari de on ho reproduceixo "quan era bo", es a dir "un home or de llei", era un ofici ple d'afecte i de confiança. Amo i masover es tractaven com , o potser millor que germans, encara que les més de les vegades aquest tracte s'hi veiés en pàgines de novel·la . ¡ Quant difícil es ésser bon amo! ¡ Quant n'és d'ésser bon maseter!.

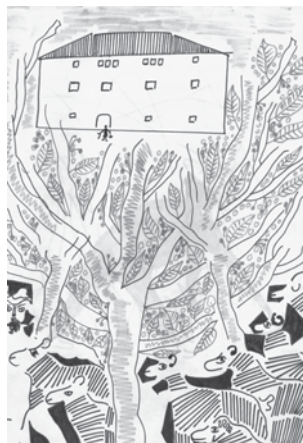
En quan al múscul maseter que poc en sé. Demano perdó al lector per la poca informació per part meua i menys que aquesta informació sigui ben poc comentada. Un múscul no dona per gaire.

Masia f. Casa de camp, mas, granja

Casa de camp, voltada de conreus i boscos, assegurada sobre el penyal hi està aclofada com una immensa lloca,

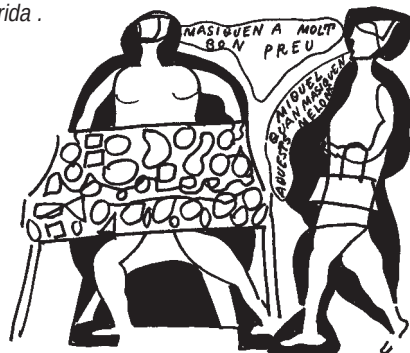
escalfant totes les seves rodalies. Quan l'astre es despedeix per les muntanyes del darrere i pinta de rosa les del davant, l'home feiner deixa l'aixada i la dona el cistell de col·lidora, el gall i la gallina piquen l'últim del gra, els vedells i els bens van a la cleda, els gossos al darrere i el gat a la porta ja els espera i després d'un gran silenci quan el masover fa la pipa al llindar de la porta, la lluna baixa del cel de puntetes i li besa el peu i li amoixa els cabells grisos i s'enfila per la teulada.

Massicar v.tr. v messicar

Messicar v. Tr. Posar o demanar preu d'una cosa; mercadejar, tractar d'adquirir una cosa discutint-ne el preu. (Pla d'Urgell, Empordà, La Selva) Dicc. Alcover-Moll

Curiosa paraula aquesta de "masicar" indispensable per a la meua cultura enciclopèdica particular. De totes maneres trobo que avui en dia pot ésser més explícit preguntar "quant val això?" que no dir "Quant masiques?" o " quant masica aquest article?" Si el volguessis posar en circulació és possible que ningú t'entengués; la parauleta ha estat massa temps guardada al calaix i ara està en el mateix estat que una poma podrida .

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

El Tarot i altres enginy

L'exercici privilegiat: el no fer res; pot ser compensat per la prova de voluntat esgotadora de no fer res de res en absolut; tot contradient els humans impulsos de portar a cap la tasca diària i aguantar estoicament la feblesa de cedir-hi.

Aixecar un sac ple i pesant costa Déu n'hi do. Distreure i alçar la mirada a unes petjades que davant nostre branden amb una remarcable cadència oscil·l·atòria, elevar-la tan sols uns centímetres per damunt les espatlles de la propietària, es fa més difícil encara que aixecar el sac. Tot posant a prova la voluntat i la fermesa de caràcter de l'observador. Passejar davant d'aparadors vistosos, curulls d'objectes o llepoleries que atrauen la mirada, però si en sortir de casa ja hem fet el propòsit de no gastar-ne ni cinc, això costa fer-ho, i més si a la butxaca hi ha els menesters necessaris. És tot un esforç!

El festeig establert entre la mirada i el desig esdevé enutjós i tot sovint s'acaba cedint-hi, cosa que a la llarga ens fa sentir culpables i fa patent que de vegades és més feble la força de voluntat que la força física.

Aquell matí, però, cosa desacostumada, aprofitant l'avinentesa del lleure, em proposava anar a Ciutat; fer un tomb, visitar un museu o bé una exposició, passejar Rambla avall mirant els estàtics, que, com Colom, no mouen ni el dit. Potser anar al Corte Inglés i aprofitar de roman-dre més temps de l'acostumat en aquelles seccions on, a la meua dona, se li fa tediós quedar-se.

Bé, de primer la Renfe i després *in situ* ja prendré la decisió final, d'acord amb l'estat imperant.

Ja al baixador d'Ocata, després de pocs minuts d'espera, m'embarco cap a Barcelona. El comboi és llarg i, en pujar-hi, trobo tots els seients ocupats. Passo a l'altre vagó, res de res. El tren ve de Calella i porta molts turistes i segueixo buscant. A la fi, en el vagó en cap, dues places resten lliures prop de la cabina de comandament. N'escullo una a l'ombra

amb vistes al mar. M'agrada seure en aquesta banda i poder veure com la platja s'esmuny ràpidament, tot perfilant aquesta mar nostra, que omple de llum la mirada i de serenar l'ànim suspès embadalit a contemplar-la.

Una veu informativa posa sobre avis els passatgers:

Propera parada,

Barcelona Plaça Catalunya! Ens recorda que els rails segueixen més enllà, però que el bitllet acaba aquí la seva validesa i que es fa peremptòria la baixada.

En principi volia sortir per les escales mecàniques que porten al davant del Corte Inglés, però la sortida més propera de l'andana on sóc es troba a la part oposada i surto a la Rambla de Catalunya.

Claror i calor són les primeres sensacions a envair-me. I ara què? Què faig?

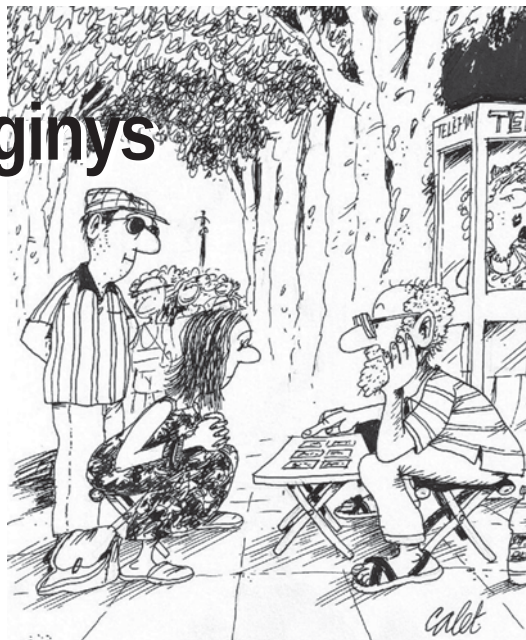
Un bon amic, que E.P.R., em deia bromejant: Mira, quan pressento que em fotrè de fàstic, ja començo a disfrutar...

A veure, què ens oferirà el matí?

Tot just en sortir al carrer ja albiro la Rambla. Els plàtans de la Plaça Catalunya projecten una ombra tan vivificant que convida a afuixar el pas per perllongar el temps d'estada al seu redós.

Unes passes més enllà, al costat d'una cabina telefònica, un home gran amb barba grisenca i ulleres de cul de got seu darrere d'una minúscula tauleta plegable i, al seu davant, una noieta també seu i segueix amb la mirada l'índex que li mostra unes cartes atrotinades i deslluïdes del Tarot.

Escolta atenta, inquiridora, les paraules de l'endevidor força esdevenidores. El somiat futur que tant la inquieta. Penso que poden ser problemes familiars o difi-

cultats a la feina, o bé sobre un amor novell, recent, no consolidat; on les promeses pengen d'un fil, encara que siguin molt efusives en l'última filera de butaques del cinema. L'home del temps també sovint falla, tot i tenir a l'abast els coneixements acadèmics i els instruments necessaris per portar a cap una correcta predicció. Vet aquí una ànima intranquil·la a la recerca de serenitat i assossec que tant li falta. Ho aconseguirà?

Jo no crec en l'astrologia, la bona ventura, els horòscops, etc. Sóc, diguem-ne, escèptic en aquestes qüestions, encara que diuen que pugui haver-hi persones dotades d'una certa gràcia a les quals sigui donat entreveure, albirar o predir certs fenòmens o fets a esdevenir en un futur més o menys llunyà.

Les rates pressenten l'enfonsament del vaixell, els gossos un terratrèmol, els elefants el tsunami. Unes passes més avall una senyora de mitja edat, ben abillada i de bon veure, seu a l'ombra d'una ombrel·la. Al seu davant la concebuda tauleta i cadira plegable. A la taula, però, hi manca el joc de cartes. Em deturo un instant encuriós. Creuem una mirada; la meua pot haver estat impertinent pel seu rerefons inquiridor. Somric com demanant disculpa i ella em contesta amb un somriure irònic.

— Vol fer una consulta?

– Gràcies, no hi crec en tot això, em sap greu, però... és així. Veig que vostè no té la baralla per predir el futur d'altres com el seu veí.

– Cadascú té el seu propi mètode.

– Fa servir potser la bola de vidre?

– En la consulta a casa, a vegades. Aquí hi ha massa llum.

– Doncs què?

– Jo el que miro són els ulls i després les mans, els palmells especialment.

– Amb això ja n'hi ha prou? Poden les mans i els ulls parlar tant?

– Segui, segui. Tranquil! No li cobraré res per la xerrada.

– Veurà: una encaixada és suficient; aquesta pot ser franca i enèrgica. L'acció pot manifestar indicis de fermesa, d'amistat, d'amor. Segons la durada de la retenció, de la força emprada pot fer-nos saber el que sent l'altra persona vers nosaltres i a la inversa. Altrament una encaixada tova, flàccida, greixosa, d'aquells que no et donen la mà, tan sols te la deixen... un moment, emet un missatge de recel, por, vergonya, desconfiança...

– Bé, mirat així a través d'aquesta òptica, és una altra cosa. I els ulls?

– Parlen encara d'una manera més sincera que la boca.

– Els metges miren els ulls i el seu fons és un llibre ben obert a la medicina. Els psiquiatres i psicòlegs cerquen la mirada

dels ulls i, observant-los detingudament, treuen les conclusions oportunes per a un diagnòstic que afavoreixi el pacient. El bé i el mal, el sa i el bo, són fills de la imaginació, ja que tot no és blanc o negre, sinó que hi ha matisos a tenir-hi en compte. No es pot anar pel món amb allò de si l'encerto, l'endevino. S'han de sospesar les respostes. No hem de defraudar el consultant, sinó obrir-li una porta o tan sols sigui una escletxa al final del passadís perquè s'aguaiti la claror de l'esperança. La pregunta pot ser ben sincera; la resposta, però, millor que sigui la que el subconscient del consultant espera rebre dels nostres llavis. A vegades val més ser psicòleg que endeví. L'endevinador tot sovint renuncia a la seva facultat per tal de minimitzar la cruesa d'una resposta, que podria esdevenir cruel. Això seria feridor per al client i dolent per a la nostra feina (diguem-ne negoci). Ja m'entén, oi?

Llavors jo li dic: – Doncs feu una mica de trampa maquillant el vostre lliure albir, dir-li el que creieu ser el més convenient.

– Matisem, maquellem, polim i minimitzem tot allò que pugui ser pernicios a la seva psique.

– Així doncs?

– Tingueu en compte que no mentim... del tot, ja que podríem dir que: "Gairebé tot això és veritat".

– Doneu-me la mà; primer l'esquerra i

després la dreta.

Les agafa amb fermesa, les mira detingudament i somriu tot passant el dit per les petites cicatrius. En no creure-hi, no us farà cap pronòstic, res sobre la línia de vida ni sobre el vostre futur, però endevinaré amb certesa part del passat: us han operat almenys quatre vegades; tres cops de la malaltia de Dupuytren i una de Túnel Carpià.

Vaig quedar estorat i, en veure-ho ella, va dir-me:

– Això no té res a veure amb l'altra cosa de l'endevinació. Passa que jo sóc infermera diplomada en cirurgia. Faig això de l'endevinació com a hobby en el meu temps lliure i, els guanyos que faig, els destino a "Metges sense fronteres", organització a la qual pertanyo des de la seva fundació.

Vam fer encara una altra encaixada prement fort les mans i una modesta aportació a la seva obra no va ser pas rebutjada. Un matí ben curt, però d'aquells que no s'obliden.

Abans dubtava de tot i ara penso que no estic segur de res. Després d'una llarga estona de xerrada interessant, que ometo per no allargar-me amb desmesura, vam acomiadar-nos.

Tornem cap a Ocata?...

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA - TALLER D'ARRANJAMENTS

Gran varietat de
disfresses infantils.
Teixits, maquillatge i
complements

FONTANILLS, 2 · 93 540 26 19

Arran de sòl

Per Pledebuit

CATALANS DE MERDA! Sí, ho heu llegit bé, catalans de merda. Això és el que vaig haver d'escollar. I més floretes semblants que va etzibar cert individu a un amic meu. Ara us ho explico.

Lloc: l'andana de l'estació. Forma: a ple pulmó de l'individu en qüestió. El meu amic i jo fèiem el passeig matinal i, en passar prop de l'escala que comunica les andanes, veiérem que algú pujava tot *ringolant* alguna cosa que no entenguérem.

La primera cosa que ens passà pel magí era que aquell home o no estava bé del "terrat" o anava "trompa" o tenia el "mono"; o potser totes tres coses a la vegada.

Ens separàrem del seu radi d'acció, per si de cas, i aleshores fou quan ens etzibà allò de "catalans de merda". Ho va anar repetint, junt a altres coses que, per anar-se separant de nosaltres, ja no enteníem bé. I amb quina veu que "bramava" el beneït!

La nostra reacció fou la de fer veure que no ens havíem assabentat de res, allò que se'n diu fer l'orni. Vam pensar que a les persones en les circumstàncies deplorables en què anava ell, valia més deixar-les estar, per allò de "brams d'ase no arriben al cel".

Després ja, passada una estona del desagradable incident, mentre anàvem passejant tot xano-xano, meditàrem la jugada i se'ns va ocórrer a tots dos alhora que què hauria passat si el fet hagués estat a la inversa.

M'explico. Imaginem que un català va i així, sense to ni so, sense venir al cas, sense cap mena de discussió, sense que hi hagués hagut cap retret, sense ni tan sols haver-se mirat de forma sospitosa o encuriosida, ni tan sols dirigir-se la paraula, ni haver escoltat l'idioma que els altres parlen, hagués dit el mateix impropert que ens digueren, canviant tan sols el gentilici.

Si aquest català imaginari hagués dit, per exemple, *xarnego de merda*, o "moro" de merda, o "sudaca" de merda, o negre de merda, o el que vulgueu, us imagineu com hauria acabat allò?, allò mateix que ens digueren a nosaltres i que deixàrem estar. Podria haver acabat en una denúncia per xenofòbia i racisme (i amb tota la raó del món).

I a més, s'hi haurien involucrat tots els autoproclamats "progress", que, en canvi, no serien ni són capaços de moure un dit quan qualsevol persona, tant dels de baix com dels més encimbellats, ens insulten a nosaltres, sigui com aquest en directe, sigui com ho fan pels mitjans de comunicació.

I mireu que n'hem d'aguantar d'insults, impropertis, desqualificacions, etc., i no sols als catalans com a poble, sinó a la nostra nació. I els qui haurien de defensar-nos, tan tranquils.

De nosaltres cap als altres seria, i és, xenofòbia i racisme; contra nosaltres NO. Contra nosaltres tot s'hi val.

Bé, ja us he escalfat prou el magí. Bup, bup.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart

Fotos: M. Josep R. Lucas

Un acte de defensa

Afanyeu-vos, deixeu els torrons! El 6 de gener acaben les representacions de *La màquina de parlar* de la dramaturga masnovina Victoria Szpunberg (Buenos Aires, 1973) a la Sala Beckett! (amb metro, baixeu a Joanica).

Meitat de mes. El dilluns 14 de gener comença a funcionar a la nostra capital un teatre nou, el **Teatre Gaudí de Barcelona (TGB)** (c/ Sant Antoni Maria Claret, 120, entre Sardenya i carrer de la Marina, molt a prop de la Sagrada Família), data en què hi comencen les representacions del musical *Sondheim*. Immediatament el dimarts 22 hi estrenen *La dona trencada* (1968), de l'escriptora i filòsofa francesa **Simone de Beauvoir** (1908-1986). La **Iraida Sardà** l'ha traduïda —en novel·la hi ha una versió en català de Marta Pessarrodona, publicada el juliol de 2002 a Deriva Editorial—, adaptada i la protagonitza, sota la direcció d'Anna Sabaté. Setanta-cinc minuts que ens apropen a la vida d'una dona que, després de més de vint anys de matrimoni, descobreix que el seu home li ha estat infidel —tot sovint.

A partir del 16 de gener tindreu l'oportunitat de veure el doctor Aimé —o sigui, en **Nacho Fresneda**— de la sèrie *Hospital Central* a Barcelona: actuarà a **La Villarroel** al muntatge *Variacions enigmàtiques* en companyia d'un monstre de l'escena catalana: en **Ricard Borràs** —imborrable a la memòria el seu geni interpretatiu a *Dakota*, de Jordi Galceran, l'any 1996! El text teatral, el signa el guionista francès Éric-Emmanuel Schmitt (Lyon, 1956), director de la recentment apareguda en vídeo *Odette, una comèdia sobre la felicitat* (*Odette Toulemonde*, 2006). Fins al 17 de febrer de 2008.

El 23 de gener i fins al 3 de febrer **Homebody Kabul** de **Tony Kushner** i amb direcció de **Mario Gas** aterra al **Teatre Romea**. Només havia passat un mes des de l'atemptat de l'11-S contra les Torres Bessones quan Kushner va escriure aquest text que portà molta polèmica: se l'acusà de fer propaganda talibana.

El dijous 31 de gener s'estrena a la Sala Petita del **Nacional** (TNC, www.tnc.cat) **El dia del profeta**, un text anticlerical i antitotalitari del nostre poeta **Joan Brossa** (1919-1998) (www.joanbrossa.org), amb direcció de **Rosa Novell**, ajudantia de direcció d'Ibàn Beltran i interpretació, entre altres, de **Francesca Piñón** i de **Rosa Renom**. Fins al 9 de març de 2008. (Carta al santgervasi: "Benvolgut Joan: les coses van pitjor que mai. Pràcticament no ens queda res dempeus. Amén. Necessitem les teves escales, la teva màgia i la teva rauxa. El seny^r ens sobreix dels llavis muts, ens ha deixat en una ver- gonyant mar d'imbecil·litat passiva.").

CARNIVAL 2008

Fontanills, 25 · 93 540 52 43

GRAN VARIETAT
DE DISFRESSES I
COMPLEMENTS
PER A TOTES LES EDATS

Mobles Vilalta
PRIMERA CASA AL MAS NOU

REBAIXES D'HIVERN FINS AL 16 DE FEBRER DEL 2008

DEL 5 AL 20% DE DESCOMPTE SEGONS ARTICLES

(Excepte promocions i ofertes)

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Restaurant

DURAN

(tanquem el dimecres)

Àngel Guimerà, 18 · Alella · 93 555 10 45

laBotigadel
DURAN

Menjar per emportar · Restaurant

Àngel Guimerà, 20 · Alella · 93 540 70 93

DES DE QUE JUGO A
L'SCRABBLE A GENT DEL MASNOU
HE APRENDIT QUE ELS "ÀDHUCS"
NO ES POSEN MAI
EN PLURAL !

CASUM
LES CABÒRIES!

PERFECCIONA EL TEU POLAC !!

TOTS ELS DILLUNS, DE 9 A 11 DEL VESPRE, JUGUEM A L'SCRABBLE
EN CATALÀ AL LOCAL DE GENT DEL MASNOU. HI ESTÀS CONVIDAT!!

EL LOCAL DE GENT DEL MASNOU ESTÀ AL CARRER DR. AGELL, 9 (EL MASNOU).

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2007!

NOVA CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE
NADONS PER AL PROPER MES DE GENER DE 2008.

DIUMENGE, DIA 13 DE GENER A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.

La fotografia es farà com de costum a les escali-
nates del Bell-Resguard

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

31 de gener, Dijous Gras

Botifarres d'ou i faves amb cansalada, pasta amb llard i pinyons, peres amb vi, llegums guisats, carns, botifarrons, caves, mandonguilles, pollastre farcit, llom, ous i llardons.

Ple de pasta
Especialitat en pasta fresca
Tenim pasta sense gluten
Tasteu les nostres delícies d'elaboració pròpia!
Parada n. 21 tel. 93 540 95 46 MERCAT MUNICIPAL DEL MASNOU
www.pledepasta.com

CARNISSERIA

Can Ventura
Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95
El Masnou
VEDELLA · XAI · PORC · POLLASTRE · EMBOTITS

DOS MÉS DOS
MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST
VINS I CAVES
EMBOTITS SELECTES
Navarra, 100. 93 555 14 82 EL MASNOU

L. MULERO
LLEGUMS CUITS
FRUITES SEQUES
APERITIVS
PLATS CUINATS
Elaboració pròpia
Mercat Municipal · 93 540 39 38

CARNS ECOLÒGIQUES

Yolanda
Per una alimentació sana i equilibrada
Mercat Municipal · 93 540 11 37

CARNISSERIA

ANNA
Rosa Mari
PLAÇA · MERCAT · PARADA N.º 39

Mercat Municipal
93 540 12 39
Et convidem a
visitar la nostra pàg. web
www.carnisseriaanna.com
T'agradarà!!

xarcuteries
Roca
Màxima qualitat en els seus productes
El masnou Mcat. Municipal · 93 540 10 61
Badalona Mcat. la Salut, 41 · 93 388 16 87

POLLERIA

ALICIA

Mercat Municipal
Elaboració pròpia
93 540 87 62

MARIA ROSA

FRUITES I VERDURES
Comandes a domicili
Collita pròpia
Mercat Municipal
93 540 03 52

Xarel·lo

Àngel Guimerà, 30
Tel. 93 555 21 41
08328 ALELLA

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT

VINS D'ALELLA
SERVEI A DOMICILI

TENIM LES FOTOGRAFIES DELS PATJES
REIALS I ELS REIS I LES DE LA
XV TROBADA DE NADONS

LABORATORI FOTOGRÀFIC

DE FOTO'S

Centre Fuji Ricard Villarrubia

Art i qualitat fotogràfica

OFERTA!! Foto estudi Carnaval

C/ Almeria , 27 · 93 540 42 26 www.fujifilm.es

14 de febrer Sant Valentí
Oferta enamorats;

Si vénis amb la teva parella, foto estudi 15x20 gratis

CAN RAC

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64

31 de gener
Dijous Gras, no te n'estiguis pas

Carnaval 2008 Msn

Rua diabòlica

dissabte 2 de febrer a les 9 del vespre
sortida de l'Altell de les Bruixes

Bruixes i bruixots, dimonis, esperits, éssers de la nit, us esperem a la Rua Diabòlica.

Tothom hi és convidat!

Guarniu les vostres façanes, portes o balcons per al pas de la Rua. No sopeu, sortiu al carrer i veniu amb nosaltres a menjar la manduca de bruixa i visca la gresca!

Recorregut:

Fontanills, Tomàs Vives, Sant Felip, Maristany Noms, Santiago Russinyol, Mestres Villà, Pl. d'Òcata, Jaume I, Esplai del Àvis de cal Ros de les Cabres, i Altell de les Bruixes,

Ho organitza:

Colla de Diables del Masnou

Ho patrocina

Ajuntament del Masnou

Hi col·laboren:

Can Rac, Forn i Pastisseria Bautista, Graneria Colomé, Pastisseria Miquel, Serralleria Tallada, Materials Homs, Matalasseria Grau, La Fruita, De Fotos i Celler del Mar.

Exposicions

Fins al 18/01/2008

"EL CAGANER DEL PESSEBRE"

Exposició de figures del popular personatge del pessebre

Del 19/1 al 8/2/08

"Mandales del Tibet", dibuixos de Carme Tuneu.

Col·leccionisme

TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI
DE PLAQUES DE CAVA

(cada segon dimecres de mes)

Dimecres 9 de gener, de 7 a 9 del vespre

Dimecres 13 de febrer, de 7 a 9 del vespre

JOCS DE TAULA

Vols aprendre a jugar al dòmino i/o a la canastra?

Farem grups d'iniciació i d'entesos - Joc individual

Joc per parelles - Organitzarem campionats

i sobretot, ens divertirem!

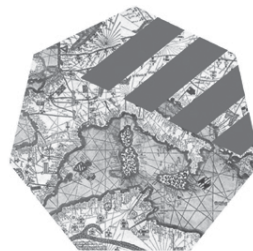
Dimarts i/o dijous entre 6 i 9 vespre, els mesos de novembre i desembre

Preu: 3 socis i 5 no socis. **Places limitades**

Inscripcions: A partir de l'1 d'octubre, tardes de 6 a 9.

Gent del Masnou Dr. Agell, 9 Telf. 93 540 39 29

Organitza: Vokalía Recreativa de Gent del Masnou

PROJECTE HEPTÀGON

comunitat internacional de llengua catalana

ANDORRA - L'ALGUER - CATALUNYA - CATALUNYA NORD - FRANJA - ILLES BALEARS - PAÍS VALENCIÀ

Diss. 26 de gener a 2/4 de 8 del vespre
PRESENTACIÓ DEL PROJECTE HEPTÀGON

amb Pere Baltà, Èric Jover i Joan Maluquer

El Projecte Heptàgon - Comunitat Internacional de Llengua Catalana és un lloc web (www.heptagon.cat) d'intercanvi entre entitats i grups de tota mena i d'àmbit local de totes les poblacions dels set territoris de parla catalana: l'Alguer, Andorra, Catalunya, Catalunya Nord, la Franja de Ponent, les Illes Balears i el País Valencià. Neix de la col·laboració entre l'Associació Conèixer Catalunya i la Universitat Catalana d'Estiu.

Les quatre primeres iniciatives, Llibres en Xarxa, Música en Xarxa, Conferències en Xarxa i Cinema en Xarxa, seran presentades per Joan Maluquer (coordinador) i Èric Jover (de la Societat Andorrana de Ciències). Es tracta de difondre llibres, discs compactes, cinema i conferències en català en cadascun dels set territoris amb l'ajuda de les entitats que s'adhereixin al Projecte Heptàgon. És un projecte adreçat tant a entitats com a particulars. Finalment, el periodista Pere Baltà farà una breu conferència sobre *La importància de l'associacionisme en la recuperació cultural a Catalunya*.

Enguany l'escola CEIP Ferrer i Guàrdia, del Masnou, celebra 25 anys.

Durant l'any 2008 farem tot un seguit d'activitats per celebrar-ho.

Una d'elles serà una exposició de la història de l'escola i per a això necessitem la col·laboració de tots els qui hi heu tingut alguna relació, amb l'aportació de material escolar, fotos, manualitats... (si pot ser anteriors a l'any 2000).

Aquest material, ens el podeu fer arribar dins una bossa degudament identificada (cada peça) amb el nom i el telèfon a la secretaria del centre, c/ Joan Llampallas, 51.

L'equip directiu

25
aniversari
1982/83 • 2007/08

CEIP Ferrer i Guàrdia
El Masnou

MASNOU.COM

Portal social

Jordi Viñas Tremols
686 07 87 34

Ceigrup
Immobiliàries

FINQUES MESLLOC
LLIGONA CAYETANO

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou - www.meslloc.com

T/ 93.555.69.03

Finques Puig S L
Serveis immobiliaris en general

Administració i API
venda de pisos, cases i rústiques.

Propietat horitzontal
Assessoria jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

ADDFEM
www.addfem.org

ASSOCIACIÓ DE DISCAPACITATS FÍSICS DEL MASNOU

**Treballem per a la integració;
fes-te'n soci. 15€ a l'any**

93 555 73 68 · 607 220 201

A T
àngel tena
JOIERS

Bon Any 2008

Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

OFICIS DEL MASNOU DESITGEN A TOTA LA POBLACIÓ MOLT BON ANY 2008

FR
Renter
Des de 1835

CONSTRUCCIONS
FRANCESC RENTER SL

93 540 35 65 · 607 48 22 51

Construccions
Jiménez

Obres i reformes en general

93 540 83 55
607 947 004

Correu electrònic:
jimenezconstruccions@telefonica.net

INSTAL·LACIONS SEGARRA, SL

L'ENDOLL

TOT PER A
LA INSTAL·LACIÓ
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT

Pere Grau, 72
Tel. 93 555 12 52 · 93 540 28 75
El Masnou

VENDA, LLOGUER I
REPARACIÓ DE
MAQUINÀRIA I ESTRIS
PER A LA CONSTRUCCIÓ I
EL BRICOLATGE

MOTORCAS

Som al polígon
La Bòbila

Garrofers, 5 (pont de Teià)
Tel. 93 540 17 89

INSTAL·LACIONS
J. Sabaté SL

Calefacció d'electricitat
per acumulació de calor
Lluís Millet, 109
Tel. 93 555 97 44

**MIQUEL
VINARDELL
I BOLART**

INSTAL·LACIONS
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT

Girona, 35-37, 3r. 3a.
Tels. 93 555 45 01 · 555 36 91

PROMOCIONES BOLART S.L.
CONSTRUCCIONS I REPARACIONS D'OBRES

Joan Llampallas, 17
Tel. i Fax: 93 540 04 13

CONSTRUCCIÓ

ARTECO

Pl. Marcel·lina Monteys, 1
Telèfon/fax: 93 540 39 06
08320 EL MASNOU

REDESTEIN

MICHELIN

Jaume Estragués
Equilibrat electrònic
Greixatges
Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28
Tel. 93 555 53 03

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou · El Maresme

Lluís Valls Marí

SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares

J. Llampallas, 25 · 93 555 95 62
Ametllers, 12 · 93 555 83 91